

Asociația Literară „Păștorel” Iași

Booklook!

Revistă internațională de literatură umoristică

Nr. 73/2025 (53) Serie nouă

Așa reacționează soțiile, indiferent de vârstă, atunci când află că-și vor petrece concediul la Techirghiol.

Omul viitorului între fantezie și realitate...

FARMECUL INEDIT AL SONETULUI IRONIC

SONETUL NISIPULUI

O mână de nisip mai toarnă-mi Doamne,
Că doară pentru tine ce-i nisipul,
Dar în clepsidra mea nisip e timpul
Ce-mi prinde bine încă zece toamne.

Dar de-mi mai lași Tu cartea și cuvântul
Iar pentru foc, un braț uscat de lemne,
Un spic de grâu care să-mi facă semne
Din lutul meu lumini și-or lua avântul.

Dar nu uita, dă-mi și un sărut fugar,
Ce pot să-l schimb pe-o lacrimă de-amar.
Un strop, atât, din marea-ți bunătate

Să pot răbda a lumii răutate.
Iar de nu poți să-mi dai aceste toate
Mă lasă doar să le visez la noapte...

SONETUL APARENȚELOR

Un armăsar frumos și plin de fală
Tot vorbind c-un măgăruș cu ciuf rebel
Se lăuda spunând semeț că el
Avea strămoși purtând armuri de gală,

Iar cavalerii cu chivere de-oțel,
Călări, goneau dușmani cu chip de smoală.
Regi, principii, chiar și o domniță goală
Cu caii avut-au prin lupte un țel...

- Te-am ascultat și îți răspund pe dată
La circ nu vei vedea măgari vreodată,
Iar iapa ta mereu mă vizitează

Și, ca femelă, știe ce contează!
Însă, de toate eu cred că-i mai presus:
C-un strămoș l-a dus în spate pe Isus!

Mihai Batog-Bujeniță

„BOOKLOOK” – publicație trimestrială de umor internațional

DIRECTOR: Mihai Batog-Bujeniță

REDACTOR-ŞEF: Eugen Deutsch

SECRETAR DE REDACŢIE: Mihai Haivas

**COLEGIUL REDACŢIONAL: Gheorghe Bălăceanu, Cornelia Ursu, George Roca
(Sydney), Sorin Finchelstein (Canada).**

ADRESA REDACŢIEI: Str. GEORGE COŞBUC nr. 19 IAŞI c.p. 700469;

e-mail: bmb.curs@yahoo.com; mihai_haivas@yahoo.com

Revista se distribuie gratuit. Atât redactarea cât și colaborările sunt onorifice.

**Materialele din revistă pot fi preluate de către alte publicații cu specificarea sursei
și comunicarea la redacție.**

Foto și desene: sursa internet, autori necunoscuți, cărora le mulțumim.

**Acest număr al revistei este onorat de participarea cu lucrări ale măștrilor graficieni:
Costel Pătrășcan, Mihai Matei, Andy Ceașu, Cristi Vecerde, Gheorghe Bejenaru și
Nicolae Viziteu.**

Revista Booklook face parte din Asociația Revistelor, Publicațiilor și Editorilor

BOOKLOOK-UL ÎN PUBLICAȚII NAȚIONALE
CURIERUL NAȚIONAL
BOOKLOOK, UMOR ALB PENTRU ZILE NEGRE

...Se apropie alegerile. În media s-a declanșat deja un adevărat circ național. Să râdem sau să plângem? Eu zic să râdem zdravăn cât încă mai putem, că vom avea destul timp de plâns după aceea. Este exact ce ne propune (fără a se situa doar în sfera politicului) și Booklook, revistă internațională de literatură umoristică, ajunsă la numărul 72. Sigur, politicul nu e o prioritate pentru publicațiile de umor – cu toate acestea, prin paradoxurile și discrepanțele în care abundă este și un nesecat izvor de inspirație...

Asta se vede și într-unul dintre sonetele ironice semnate de Mihai Batog-Bujeniță, *"Sonetul adaptărilor"*, din care redăm un scurt extras: *"Năvalnic ne intră apa prin case/Și-n timp ce în juru-ți totu-i cam moale/Guvernul tace, bugetele-s goale/Iar oamenii trec prin chinuri și-angoase"*. Un sonet care e mai degrabă grav și profund decât umoristic (dar cu atât mai interesant de parcurs) semnează Mircea Trifu sub titlul: *"Ispita"*: *"Te smulgi atunci din legi statornicite/Și-ai vrea trăi un veac într-o clipită,/Zvârlind întreaga ta agonisită/Pentru un pumn de visuri poleite/Urmează-apoi trezirea – gustul fierii –/Reversul în durere al plăcerii.../De-aceea-ți spun: nu aștepta răsplata"*.

"Povață" este titlul sub care George Corbu strecoară un umor fin, caustic: *"Ai blestemat, că soarta nu-ți convine;/Ai plâns, că n-ai fost față la apeluri;/Ai suferit, că nu te poți preface!... Dar nu fi trist, tot răul e spre bine!/Și de-ai înscris mărirea printre țeluri,/Rămâi ce ești, chiar dacă nu-ți mai place!"*. Tot de un umor acid dă probă și Mihai Batog-Bujeniță în tableta *"Enigma robotului telefonic"*. Las cititorului plăcerea să o savureze, menționând doar că pasajul meu favorit este următorul: *"Era clar că peste puțin timp vor apărea și roboții mult doriți, aceia care ne vor aduce berea de la frigider fără să mai fim nevoiți să ne ridicăm de pe canapea și să întrerupem astfel vizionarea programelor extrem de inteligente ale televiziunilor de nișă"*.

Câteva "ironii grațioase" semnate Cornelia Ursu au darul nu doar să ne descrie-țească frunțile, dar (mai ales) să ne dea de gândit... Exemple: *"Rudele noastre cele mai apropiate sunt papagalii. Nici ei nu înțeleg nimic din ceea ce sunt dresați să rostească"*. *"Nu te încrede în laude, invidiile sunt mult mai sincere!"*. *"Virtuțile se cultivă greu și în timp. Viciile necesită doar întreținere!"*.

O dovadă că subiectul politicii și al ironiei fine este peren o dă Mihai Batog-Bujeniță în interesantul și amplul eseu *"Despre epigrama politică"*, în care se face un succint istoric al acestui îndrăgit gen literar, începând chiar de la Martial, considerat părintele epigramei (a cărui *"dedicație Împăratului"* are o savoare inegalabilă). Autorul arată că *"Mult mai târziu, când epigrama era joc intelectual la curțile regale și imperiale ale Europei Occidentale, ea devine mult mai cinică, mai agresivă"*. Într-adevăr! Moravurile și comportamentele îndoielnice nu puteau fi trecute cu vederea de condeierii vremii (după cum se întâmplă și astăzi, chiar dacă la o scară mai redusă, n.n.). De la Pușkin la literații autohtoni, toți au avut un cuvânt (greu) de spus. Este analizată în detaliu și evoluția acestui gen la noi, după 1989.

Cititorii pot găsi și un medalion dedicat maestrului Cornel Udrea, umorist de renume, recent plecat dintre noi. Conținutul revistei este bogat în epigrame, caricaturi, sonete de calitate, ale unor autori contemporani, dar și creații ale unor clasici (în buna tradiție în

care Booklook și-a obișnuit cititorii), precum George Topîrceanu, Petre Paul-Dimitriu, Păstorel Teodoreanu ș.a. din literatura autohtonă, Omar Khayyam, Voltaire, G.B. Shaw, din cea universală.

Autor Mihai Gîndu, 9 octombrie 2024

OPINII DESPRE BOOKLOOK

* Dacă-n astă dimineață,/Cu o cafeluță-n față,/Veți lua Booklooku-n mână,/ Nu-l lăsați o săptămână/Și-o să-i mulțumiți în cor/Distinsului Comandor,/ De Booklook cărmuitor./ Și de alte multe scrise/De prin cărți și prin reviste!

Ing. Mihai Caba

*Multumiri. În aceste zile triste Revista și-a facut datoria. M-am distrat și am trimis-o mai departe.

Dr. Madelenine Davidshon, Israel

* Mulțumim și vă dorim sănătate succes și voie buna!

Ing. Sorel Link, Israel

* Domnule comandor, Doamnă doctor, Am primit revista, mulțumesc. Felicitări, și acest număr este la înălțime (a se citi altitudine), atinge viteza (supersonică), prevăzută în cartea tehnică a performantei reviste (aeronave) umoristice!Toate cele bune,

Av. Mihai Sălcuțan. Buzău

*Mulțam mult, "la o primă vedere". M-au impresionat epigramele lui Pribeagu... Nu știam că se ocupă și cu așa ceva. Mai așteptăm omagialul/festivalul?

Ing. Sorin Finchestein, Canada

* Domnule Bujeniță, dv. ați fost întotdeauna împreună cu doamna Cornelia, foarte atent și mi-ați trimis revista prin e-mail. Eu nu posed altă pregătire în noua tehnologie și mă bazez doar pe strictul necesar. Revista este foarte bine reprezentată grafic la fel de bine ca și umorul. Dacă socotiți că unele creații, ce nu au fost publicate nicăieri, merită atenția la "Booklook"...bucluc să fie și suport și cheltuieli dacă trebuie. Felicitări că existati, în aceste condiții total nefirești din lume!

Cu respect,

Prof. Viorica Găinariu Tazlău, Baia Mare

* Astăzi ofer un ciubuc lângă revista Booklook:/Două știri de breaking-news să/vedeți că zgârcit nu-s./Zic unii, cu mare bai: ia nu da, să vezi cum ai;/Eu dau și de unde n-am, că-s din neamul lui Calam -/Calam gardam bunacam șoșarea pecalaveam.

Col Marian Ilie, scriitor, traducător, Brăila

* *Dictaturile tâmpesc popoarele cu marșuri și muzică de fanfară, pe când democrațiile obțin aceleași rezultate promovând muzica tânără.* Asta-i drept și trist! O revistă care are curaj să rîdă printre atâtea „taifunuri” de tristeți. Tonic, nu? Să vă meargă tot așa! Că e multă lume de înveselit, ori măcar de scos din depresi(uni)i...

Liviu Apetroiaie poet, prozator

* Recepționat, mulțumesc! Un număr savuros, ca de obicei! Cu aceeași bucurie și respect,

Prof. univ. dr.Cristian Cheșuț Univ. de Artă și Design Cluj-Napoca

* Bună seara din Bavaria și mii de mulțumiri!

Georg Barth, publicist, Germania

* Vă mulțumesc din suflet! Dumnezeu să se îndure de fiecare dintre noi și să ajungem mântuiți la finalul acestei călătorii! Având în vedere că trecutul meu scriitoricesc e păcătos rău, aș vrea să vă trimit alte creații pentru numerele viitoare, dacă sunteți de acord. Cu prietenie,

Psih. Any Drăgoianu, Dolj

*Vă mulțumesc coane Mihai! La mai multe! Cu stimă

Gen, Prof. Univ. Mihail Orzeață, Buc.

* Stimate Maestre, Vă mulțumesc și vă felicit pentru încă o apariție a bijuteriei care este Booklook-ul Dv. Cu bine si tot inainte.

Ion Iancu Vale, scriitor, publicist, Târgoviște

* Bună seara, confirm primirea ediției, pe care o voi reflecta în publicația noastră (vă țin la curent). Vă mulțumesc totodată pentru includerea în prezentul număr a unei prezentări anterioare pe care am făcut-o. Cu stimă,

Mihai Gîndu, publicist, București

* Felicitări, dragă prietene, pentru constanța în calitatea publicației! Lectura „Booklook” este, într-adevăr, o plăcere. Și, dacă nu ne-am afla în acest bucluc, am râde și mai tare.

Ing Dragoș Nelersa, publicist, Israel

* Mulțam! Minunat conținutul! Vă trimit două poezile de Craciun, poate vă place una dintre ele. Numai gânduri bune din Canada!

Valeriu Cercel, poet, epigramist, Toronto

* Dragă D-le Mihai Bujeniță, Vă mulțumesc deosebit de călduros că mă pot destinde citind savuroasele pagini ale revistei. Niciodată nu trec cu vederea că peste umărul meu trece o adiere pe o elice imaginară. Cu aleasă prețuire,

Elena Buică, Toronto

* Mulțumesc pentru surpriza. Coperta 1 cu muncitorul pe schelă este de excepție, inclusiv coperta 4 cu pregătirile anului 2024, săbii și săni frumoși. Apoi imaginea cu pensionarii la bancomat, deosebit de reală. La poezia Farmecul inedit, în primul rând apreciez avalanșa de metafore. Pag.14 scoate în relief ironii de calitate, care vor fi citite la cenaclul viitor. O felicit pe distinsa doamnă. Epigramele sunt de înaltă calitate. Ca o sugestie, la Dorel Schor este bine să fie trecuți anii 1941-2023. George Bernard Shaw a refuzat Premiul Nobel, deoarece nu a preferat să fie premiat de inventatorul Dinamitei. Cu ocazia asta i-am văzut poza corectorului Gheorghe Bălăceanu. Să fim lămurii. Nu m-a supărat faptul că a găsit greșeli. Am considerat insolentă afirmația prin care a stabilit imperativ "*dacă și celelalte sunt la fel m-am lămurit*". Mă rog. Cu aproximație, deoarece am anulat mesajul pe loc. Nu știu dacă a ajuns domnul academician cu plicul sau să-mi iau orice speranță.

Cu prețuire, **Anton Ioan-Datcu, epigramist, publicist, Toronto**

* Revistă de umor. Felicitări! **Florentin Smarandache, PhD, Post Docs Emeritus Professor University of New Mexico**

* Mulțumim! Am răsfoit-o... e tare! O voi disemina camarazilor! Cu stimă,

cdor. Adrian Diaconu. București

* Mulțumesc pentru revistă! Felicitări și mult succes în continuare!

Booklook nr. 73 pg. 6

Cu stimă,

* Mulțumim! Felicitări! La cât mai multe numere reușite! Cu aleasă prețuire,

prof. Elena și Vasile Flutur

** Ne mai mulțumesc pentru primirea revistei: **Mihai Haivas, Ion Măldărăscu, Simona Stancu, Tudor Leonte, Tiron Constantin, Emanuel, alias Hopernicus Pope, publicist, Dublin, Boris Mehr, Doru Melnic, Ionuț Țucă, George Arhip, Florina Dinescu, Ștefan Doru Dăncuș, George Eftimie, Ioan Frențescu, Prof. univ, dr Noemi Bohmer, Prof. univ. Dr. George Iacob Prof. Voichița Vereș, Cluj-Napoca, publicist. Col. Cornel Rodean, Sibiu, epigramist**

BRAȘOAVE DIN BRAȘOV

PREVIZIUNI

Se merge clar spre lichidare
Din "economice" reflexe:
Va fi precis o foame mare,
Că porcii nu mai au complexe!

SFAT CODRULUI

La "frați" ajunși, azi, demnitari,
Cu jalba-n ram să nu te duci;
Tot te distrug, au sarcini mari,
Să pună țara pe butuci!

DELINCVENȚĂ

Să nu intri la idei,
Nu e cazul să te mire.
Hoții-s protejați și ei!
(Sunt în faza de-nmulțire!)

DURA LEX

Doar din dorința de dreptate,
Un magistrat, mai tinerel,
Le-a pus la părți cuțitu-n spate,
Iar pâinea a mâncat-o el.

DIN ZOOTEHNIE

Fără jenă o pot spune,
Sigur și documentat
Și la noi sunt vaci nebune...
După taurul din sat!

DESPRE DOAMNA X

N-are lumea ce să spună,
E cochetă, are școală,
Fusta e din stofă bună,
Ține și la tăvăleală.

EVOLUȚIE

În sân, cu mâna, nu mai stăm
Și-ntreaga lume e convinsă
C-am început să ne mișcăm
Și stăm acum cu ea întinsă.

CODRU-I FRATE CU ROMÂNUL, DAR...

Zone mari sunt defrișate,
Cu cinism de tipi avari,
Vorba aia: Frate, frate,
Cheresteaua e pe bani!

"PORCUL"

L-am ales godac rasat,
L-am hrănit pe săturate,
Când să-l tai a guițat:
- Vezi că am imunitate!

Gheorghe Constantinescu-Gecko

DUELUL MARILOR SONETIȘTI

ÎN LOCUL CONCLUZIEI

N-am să mai trag concluzii cât îi veacul,
Căci au o vehemență de furtună
Și din acunse-unghere te adună
Ca să te dea apoi d-a berbeleacul.

Voi fierbe totuși foi de mătrăgună
Și-n caldul lor îmi voi încinge acul
Să pot ucide ura și opacul
Ce schimbă adevărul în minciună.

De-aceea fii atent, nu-ți fă iluzii
Că de renunț de-acuma la concluzii
Prin fața mea poți îndrăzni a trece.

Și de o faci, dă-ți scutului puterea...
Pe drumul ce nu duce nicăierea
Purtat pe el, amicii te-or petrece!

REMUȘCAREA

La început habar nu ai, și-n urmă
Începi să simți în cuget că te-apasă
O nu știi ce imagine cețoasă
Ce se risipă-ncet și greu se curmă,

Spre-a da luminii cale glorioasă.
Cândva mi-ai spus că eu îngraș o „turmă”,
Dar remușcarea-n tine nu prea scurmă
Și când arunci jignirea nici nu-ți pasă.

O, fie-ți dat să te-odihnești în pace
Netulburat de undele-ndoielii,
Iar gustul de cocleală al grșelii

Părerii de rău, nîcîcînd să îți provoace.
Cât despre mine, nu-mi găsesc scăpare:
Deși-ți spun adevăruri... tot mă doare!

Mircea Trifu

NEDUMERIRE

M-ai prăvăli sub verbul tău, masivul
Cu neclintiri de aspră piramidă
Strivindu-mă de tot, ca pe-o omidă,
Făr-a-mi putea expune și motivul.

Dar cum ființa mi-e de viață-avidă,
Instinctul meu e tocmai detectivul
Ce mă ajută să evit nocivul
În care toată forța ta rezidă.

Ai vrea să mor; n-o spui întâia oară!
Prezența mea-ntre oameni nu te lasă
Să ai o clipă ce nu-i dureroasă,

Și-ți face viața groaznică povară.
De mor, ești neînfrînt în toată zarea?
Nu te va-nvinge, oare, remușcarea?

ÎNDEMN

Așa e-amice: pururi adevărul
E dureros și nu ești primu-n lume
Care-a făcut mărturisiri anume
Zburlind cu ele oamenilor părul.

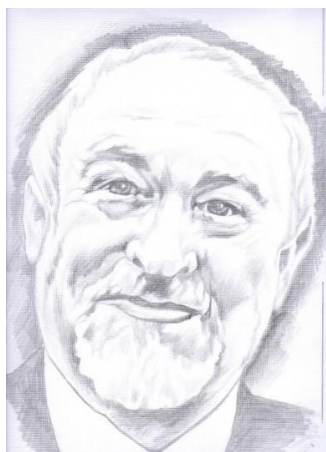
Dar, grijuliu cu propriul renume,
Discordiei disimulându-i mărul,
Poți vinde-oricînd și fratele și vărul
Fără ca remușcări să te consume

Sub vâl zadarnic ți-ai ascunde fața
Tu, ce faci rău cu zâmbetul pe buze
Și pentru care niciodată viața

N-a fost lăcaș (blagoslovit) de muze,
Desparte-te cât mai curînd de mască
Că și-alții, poate-ar vrea să te cunoască!

George Corbu

URMAȘII LUI CONFUCIUS

Cei trei bărbați păreau încă tineri, însă dat fiind că erau profesori universitari, aveau acea culoare pământie, specifică, în obraji, ochelari ca de scafandru, corpuri foarte potrivite pentru prezentări de modă chiar pe marile scene ale lumii, părul înălbit înaintea de vreme și o nefirească detașare față de problemele stringente ale zilei, precum freza unui fotbalist sau noul amant al unei maneliste. Da! Precum știm există și asemenea exemplare ciudate, a căror viață este mai aridă decât Sahara. Treaba lor!

Oricum, în acest an, printr-o relație a unuia dintre ei, o verișoară care lucra în turism, făcuseră rost de trei bilete la tratament într-o stațiune despre care nici nu știau că există. Mai bine de atât nici că se putea! Aveau prilejul să se îngrijească de oasele care le cam făceau figuri la scăderea presiunii și, asta era foarte important, aveau timp să pună în discuție diferite probleme ale preocupărilor zilnice.

Adică, domnul C, profesor de filologie, va discuta pe larg cu domnul D, profesor de filozofie, iar domnul T, profesor de istorie, le va putea desluși evoluțiile în timp ale conceptelor puse în discuție. Perfect! Mai ales că, încă de a doua zi, stăteau câte o oră în căldura benefică a unei saune electrice, una din acelea care evită torturile sufocării cu aburi, o chestie cât se poate de potrivită pentru ruși, dar nu și pentru ei.

Așadar, a doua zi erau instalați pe băncile de lemn, destul de comod fiindcă sauna avea patru locuri, iar ei trei cântăreau doar cât doi, și ascultau cum domnul C dezvoltă ideea subjonctivului în fraza lui Proust, o chestiune care punea în valoare impactul emoțional al lecturii. Foarte interesant!

Ușa saunei se deschise larg și în prag apărură figura absolut tonică a unui domn, trecut bine de patruzeci de ani dar și de sută de kilograme. Un zâmbet cuceitor îi lumina fața, iar ușoara boare de palincă indica și sursa bunei dispoziții.

- No, zâua bună, domnilor draji! Ia și mă așază și io că mi-a cam zâs biata doamna doctor că să mai slăbesc! Apoi, cum dragă, Doamne, când io tăță ziua-s la muncă și d-abia am timp de-o țungăleală dimineața la prânz și sara... No!

Cei trei dau binevoitor din cap prefăcându-se că sunt de acord apoi își reiau discuția de unde fuseseră întrerupți.

- Cuvântul, ca vector prioritar al mesajului afectiv și sper să aud aici și părerea distinsului nostru coleg, domnul D, are în valențele sale gramaticale, dar și în subtilitățile inflexiunilor unele vibrații recunoscute doar în memoria ancestrală, cea care...

Noul venit, asuda din plin, dar nu de la căldură, ci de la nevoia irepresibilă de a se băga în discuție. Prinzând o pauză de respirație a domnului C întră hotărât în problematică:

- N-apo, că bine zăsăși domnule drag, că uite la noi în familie tata-socru, Dumnezeu să-l odihnească, că a murit acu' trii zâle, da' era om cu carte, că făcuse liceu la seral, da' atunci să făcea carte nu ca acu', că în viață dacă n-ai cuvânt mai bine te duci la calea ferată să te taie mașina. Că și el o pățise cu un negustor într-un an când...

Deși omul, pe timpul narațiunii nu făcea pauze de respirație, prin urmare, posibilitatea unei intervenții politicoase părea exclusă, domnul D, o fire mai colelică, se suprapuse cu neobositul povestitor și aduse în discuție unele precizări cu caracter general ale conceptului. Dorea desigur o anumită clarificare pentru a continua discuția pe baza unor argumente teoretice validate în timp:

- Deși în lingvistică un cuvânt este, foarte simplist abordat, doar ca unitate fundamentală de comunicare a unui înțeles, nu trebuie să uităm că numai cuvântul este, în primul rând, puterea pe care o avem de a ne exprima și de a comunica, de a gândi și de a crea evenimentele din viața noastră. Cuvântul e cea mai puternică unealtă pe care o are omul, el reprezentând de fapt manifestarea ființei noastre spirituale, scânteia divină din interiorul nostru.

Cu toate acestea să nu uităm rolul tăcerii, considerată de filosofi ca fiind centrul lumii. Tăcerea este zeul Necunoscut! Puterea ei se vede în durerea și bucuria muritorilor stăpâniți de ea; căci tăcerea este precum mormântul în care închidem toată plângerea sufletului, iar pe fețele noastre doar ea sapă divină expresie, adâncă și bogată, a celui Necunoscut...

Cum discursul se dorea și o fină muștrare, una de tip intelectual desigur, domnul D făcu o mică pauză pentru a întări efectul celor rostite. Aici a fost și greșeala! Domnul rubicond care urmărise cu gura căscată cele spuse, nu pentru a înțelege, ci pentru a interveni la timp, acum, că i se ivise ocazia, o și făcu:

- N'apo' drag domnule că bine le-ai mai zâs! Uite și la noi, pe când trăia moșu' meu mare, lumea se ducea la biserică și din cuvânt lu' dom' părinte Ioanichie nu ieșea. Că el fusese la muntele Athos în tinerețe și era tobă de carte. Da' și oamenii erau altfel, nu ca în zâlele noastre, că unde mai vezi acu' unu' care să fie de bună credință și când trece pe lângă tine să dea zâua bună, ori să mai spună, cum era odată, hai, bade să te cinstesc cu o prună de anu' trecut să mai vorbim și noi una alta ca doi vecini care suntem. Nooo, trece domnule drag, ca, mă iertați de vorbă proastă, boul și se duce la crâșmă de sâ-ndoapă de unu' singur, tune-l Dumnezeu drăguțu'! Aici a greșit și el! A făcut o pauză ca să simtă efectul blestemului. Cei trei, mai încinși decât sursele de infraroșu, dădură mici semne de infarct. Dar să nu uităm că erau profesori și la câte auziseră ei în viață puteau depăși cu ușurință un asemenea incident, la urma-urmei minor dacă stăm să ne gândim bine.

Exact la timp pentru ca domnul T să plaseze o ironie mai directă fiindcă acelea subtile nu păreau de nici un folos:

- Domnule, ca istoric, uite acum mă gândesc dacă nu cumva marele Confucius o avea urmași în satul dumneavoastră, iar noi să trăim, fără să ne dăm seama, un eveniment cu adevărat memorabil pentru istorie...

- Drept așa-i cum zâci domnule dragă, că uite, un nepot de-al meu, unu' de-

i zăcem noi Fucică că-i bitongul dadei Floarea din deal, făcut cam pe vremea când or trecut soldații pe la noi ca să adune barabulele, ei bine, Fucică ăsta, nu că nu lasă sticla din mână, da' ce-l duce mintea e ceva de speriat. Toate alea le știe că e și electrician la primărie da' când s-apucă el să jucat la nuntă, ehee...

Cei trei profesori nu au mai avut răbdare să audă minunatele isprăvi ale lui Fucică, posibilul strănepot foarte îndepărtat al lui Confucius, fiindcă li se cam urcase temperatura și se temeau de vreo fandaxie. Că uite, te duci să te tratezi și nu știi ce ți se poate întâmpla!

Dar, iată cum, fie vorba între noi, singurătatea sălilor de studiu sau a bibliotecilor te cam scoate din rândul lumii și te face să pari un caraghios înfumurat... Păcat, foarte păcat!

Mihai Batog-Bujeniță

UN COLEG COLOCVIAL

„BOOKLOOK”-UL ÎN ACORD CU „SIMFONIA ETNICĂ”

La ALPI cinstim etnia,
Dar nu tolerăm prostia;
Acorduri simfonice
Sau catre comice
Devin, asumând un truc,
Motive pentru „Booklook”.
Navigăm pe drumul bun
Cu un numitor comun:
Cochetând cu ironia,
Venerăm prietenia.

TITLUL DE ONOARE

Știam demult că „Vrednic este!”
Și așteptam dorita veste,
Dar cum îl văd pe Comandor
Privind în juru-i cu umor,
Pot să ghicesc, la o adică,
Ce-ar fi îndreptățit să zică:
„La Iași cu slova am zidit
Și cu onoare am slujit;
Azi am primit, drept confirmare,
Și actele doveditoare.”
Primarul proeminent
A conchis, condescendent:
Titlul – simbol al Cetății
E marca penitențăii!”

Victor Iosif

IRONII GRAȚIOASE

- * Iubirea îl schimbă pe om. Mai ales iubirea de sine.
- * Nu băutura l-a doborât ci invers! A pus la pământ sute de butoaie, damigene și sticle. N-a fost ușor, dar a învins, mai mereu!
- * Brânza este pe bani! Afumăturile, cârnații, vinul și toate celelalte, plocon!
- * Ar putea exista un parlament al mușilor?
- * Scaunele de bar și femeile frumoase atrag privirile bărbaților. Ambele au picioare lungi.
- * Femeile sunt singurele care de-a lungul istoriei au luptat cu perseverență pentru neatarnare!

Cornelia Ursu

GARIGATURA BOOKLOOK-ASNA

Desen de Costel Pătrășcan, Brăila

FRUNZĂRITE DE MIHAI

REGIZOR: Tipul nervos care îi ia la rost pe regii dintr-un film istoric.

TURCOAZE: Oaze turcești rămase prin vechile raiale.

CURSĂ REGULATĂ: Zbor aviatic pe care o stewardesă lucrează cu pilotul preferat.

SUGAR: Un băiat de zahăr când era bebeluș.

FELINAR: Zoolog specializat în studiul felineilor.

ORFELINE: Pisici orfane care trăiesc pe acoperișuri.

VANDALI: Numele lui Salvador Dali dacă ar fi fost pictor olandez.

DNA: Formula în limba engleză pentru ADN-ul din cromozomii corupților.

SUSPENSIE: Nivelul la care a ajuns o pensie nesimțită.

CAZANE: În aval de acest loc, pe Dunăre ar trebui să curgă țuică.

LUPING: Sportul preferat al Scufiței Roșii.

Mihai Frunză, Brăila

Booklook nr. 73 pg. 12

INDEPENDENȚĂ ENERGETICĂ

Cum cresc facturile în trombă. la gaze, apă și curent,
Cu ură, mi-am jurat în barbă că o să fiu independent.
Că voi produce totul singur, chiar dacă va dura un an,
Și cât trăiesc pe lumea asta, la stat n-o să mai dau un ban.
La început un pix, bloc-notes și o ruletă am luat,
Apoi cu frenezie mare m-am apucat de calculat.
Am scos toți pomii din grădină, am renunțat la chioșc, rigole,
Făcând cultură intensivă, exhaustivă, de fasole.
Apoi luai un tuci, crăcană, ce au costat mai mult de-o mie,
În care-mi fac pe-o săptămână, nu gulaș, ci normal, iahnie.
Am cercetat trei luni you-tube-ul, atent și cu inteligență
Și am notat ce alimente îți mai provoacă flatulență.
În dormitor am pus aproape, în stânga, dreapta, la picioare,
Eoliene să producă curent la cea mai mică boare,
Montat-am și exhaustoare să tragă norii de metan,
Pe care să îi dirijeze, drept combustibil sub cazan,
Ba chiar o parte la centrală ca și suport de încălzire...
Curent având de la elicea ce se învârte în neștire.
Vorbind doar tehnic, treaba merge, dar am se pare un necaz:
Sunt suferind de alergie și la fasole și la gaz,
Deci trebuie să port o mască, dar cu probleme la timpane,
Mă bucur că deocamdată nu-mi trebuie și antifoaie.
Iar dup-o lună de testare, aș zice foarte reușită,
A rezultat cum că recolta de boabe trebuie mărită,
Așa că am luat trei capre ce mănâcă frunze și melasă,
În plus, asigură și carnea și cantități de biomasă,
Să-ngraș pământul ce acuma, chiar dacă n-am pensie mare,
Îmi dă curent, îmi dă căldură, ba chiar mai mult și de mâncare.
Dar cum aș vrea să prind castana și să ajungem bogătași,
Aduc la iarnă o duzină din neamurile de la Iași
Și dup-o cură de iahnie, când se pornește canonada,
Vor curge banii în prostie, căci gaz vom da la toată strada!

David Valentin, Orăștie

RISIPITORI DE EPIGRAME

CERTITUDINE

Când îmi zice-a mea nevastă,
Cum că are o zi proastă,
Mie-mi sună-un clopoțel,
Că și-a mea va fi ... la fel!

Val Andreescu

UNUI "PRINCIPAL"

Cu logica-i tulburătoare
Filozofa ades: "ehei,
Femeia-i tare schimbătoare..."
(De-aceea a schimbat vreo trei!)

George Petrone

SĂRUTÂND FEMEIA

N-aș vrea ca lumea să se-amuze,
Întreb, să dau doar curs ideii:
Cât din sărutul dat pe buze
Ajunge-n inima femeii?

Vasile Larco

PRINCIPII

Justiția-i de acum un mit.
Principiul dreptului penal
E: Criminalul absolvit
Și victima e criminal!

Arcadie Chirșbaum

POVESTEA MOȘULUI DIN MAȘINA SALVĂRII

În urmă cu câteva seri, mă pierd într-un vis lung și apăsător, vis în care aud gălăgie mare. Deschid fereastra, mă uit și disting chipul unui bărbat care vorbea foarte tare. N-avea telefon și nici cu cine vorbi, era singur, dar zicea mereu:

- Alo, cucoană, unde-ai plecat, te tot întreb, da' nu-mi răspunzi, mai bine muream eu în locul tău, acuma, când aveam eu mai mare nevoie de tine, tu ai plecat! Era ca un bocet, ca un strigăt. Mai trecea câte cineva pe lângă el, dar nu-l băga nimeni în seamă, crezând că e beat. Își continua discursul tot așa:

- Da' și tu, Doamne, cică auzi, of! Dacă mă auzi, ie-mă, na!

Mă mut pe balcon, să fiu mai aproape de stradă, nu prea mai auzeam bine ce zice. Îl urmăresc până ajunge la trecerea de pietoni, când lângă el oprește o mașină (probabil a sunat cineva dintre vecini) și din mașină o voce îl invită înăuntru, zicând:

- Alo, tataie, hai cu noi! Bătrânul se uită la el și zice:

- Da' tu cine ești? Nu știi că eu nu merg cu particularii, n-am mers în viața me...

- A, nu, tataie, noi suntem Salvarea! – Salvarea?, zice bătrânul, da' eu nu vreau să fiu salvat, eu mă rog să mă ia moartea, credeam că de-asta ai venit așa aproape, că vrei să mă iei de tot, dar, dacă nu, lasă-mă, că mai trec podul cel din față cari se vedi, acolo unde-i cam întuneric și poate o întâlnesc.

- Tataie, lasă podul, zice șoferul, crezi că moartea stă la pod cu mâna-ntinsă? Ea stă mereu la cotitură, ar trebui să știi asta, așa că hai cu noi, nu vezi că ești bolnav?

- Nu, nu sunt așa bolnav, dar sunt tare singur, bolnavă nu mi-a fost nici baba, dar a plecat așa de una singură. Toată viața am dus-o-n spate și acuma a plecat, cică a luat-o bunul D-zeu, da' el îi bun dacă a luat-o? Of, mi-a luat și casa tot „bunul”, a ars în întregime, acolo și-a găsit și ea sfârșitul. S-a înecat cu fum. Mda, păi eu..., atunci am venit acasă doar oleacă afumat, de-acolo din vale, de la crâșma aia mare din sat, poate dacă stăteam acasă muream și eu și nu mai ceream nimănui socoteală. Pân-acuma n-am cerut nimic de la cel de sus, a știut el ce să-mi dea și ce aveam nevoie mereu îmi dădea, dar acuma atâta vreau, să mă ia la El, că tot n-am unde să mă duc. Până la urmă, se hotărăște moșul și zice:

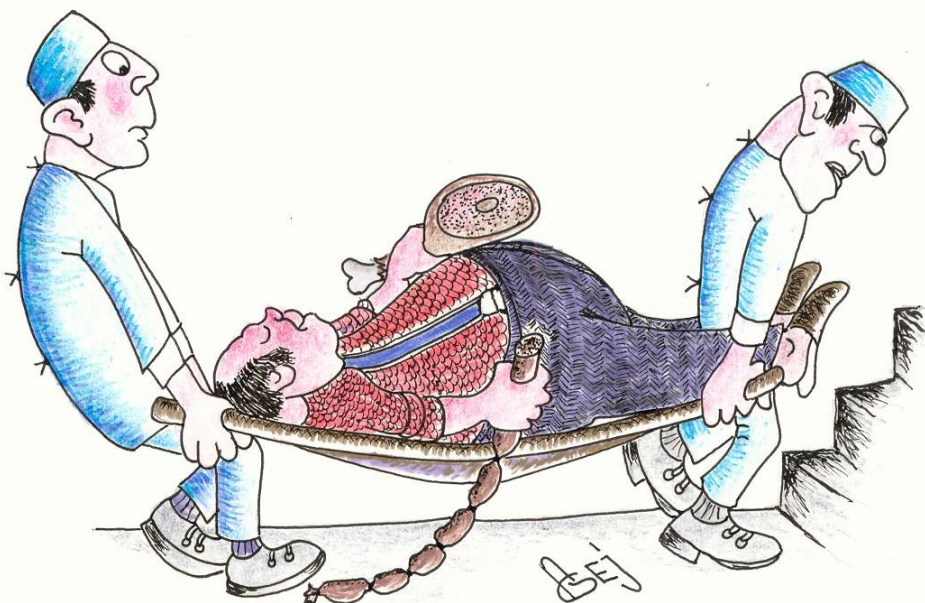
- Aăă, dacă acolo în salvare e cald, mai c-aș merge cu mata și cu doamna, doamna e frumoasă..., așa era și nevasta mea, Dumnezeu s-o odihnească. Să știi că și până acuma s-a cam odihnit, n-am lăsat-o să muncească, eu am muncit ca un sclav, am iubit-o mult, ea n-a dus lipsă de nimic. După ce urcă în mașină, zice hotărât:

- Eu atâta vreau, să plec după dânsa, mă gândesc că acolo, la spital, aveți voi un leac și pentru mine, că nu vă deplasați voi așa degeaba noaptea pe străzi! Am auzit eu, zice el, că ați mai pus și pe alții la locul lor, chiar de-or vrut, chiar de nu, așa că am bază în voi! Și dacă mă liniștesc și eu acolo unde a plecat baba, o să-i mulțumesc și la Cel-de-Sus, dac-oi mai apuca...

- Acu', numa' să nu mă-ntrebați unde mă aflu și de unde-am plecat, că nu știu, știu doar că am plecat de la cimitir de lângă mormânt cam acu' vreo două zile, așa că socotiți voi de unde am plecat, na!

Continuând povestea, mă îndoiesc, însă, că a aflat cineva unde era mormântul babei, după cât de puține detalii a dat. În speranța că și pe cei de la spital i-a cucerit cu umorul său, eu cred că va rămâne în viață și va putea îndura pierderea dragei lui.

Angela Stoian Mihai

Gheorghe Bejenaru, un grafician vizionar! Desen din anul 1993

IRONII GRAȚIOASE

- * Ca să fii cu adevărat măgar trebuie să te înconjori numai cu oi.
- * Gay. Bărbați cucernici care evită intrarea în păcatul originar.
- * Magie! În cap are sticleți, iar pe gură îi ies porumbei...
- * Dacă vrei să afli câți prieteni ai ceartă-te cu directorul.
- * Am fost credincioasă toată viața unei mari iubiri: ciocolata.
- * Plâng, dar nu mă plâng, râd, dar nu iau în râs.
- * Incultura domnului profesor atingea cote enciclopedice.
- * Gloria este eternă! Glorioșii se schimbă foarte des...
- * Ca să vezi stelele este suficient să ridici privirile din pământ.
- * Ofer servicii de spălare bani! Împreună cu blugii sau cămașa! Rog

seriozitate!

- * Ne luptăm toată viața să ne facem un nume și ce să vezi!? După noi rămân doar faptele...
- * Au fost vremuri când majoritatea femeilor se fereau ca de foc să pară curve. Oribile vremuri!
- * Ne tragem toți din Adam și Eva și din șarpe nimeni!? Hai, că nu pot să cred!
- * Soțiile vor să fie amante, iar amantele soții... Vai de capul bieților bărbați!
- * În sfârșit o lege bună! Jocurile de noroc vor fi considerate taxă pe prostie.
- * Adulter!?! Operație simplă de schimbare a sexului folosit cu altul nefolosit de tine.
- * Înțelepții îmi spun că viața mea este o scurtă vizită pe acest pământ. Perfect! Aștept să fiu invitat la masă!
- * Bărbații devin obiectivi în privința femeilor după dispariția libido-ului. Deci foarte târziu, prin urmare inutil!

Cornelia Ursu

ȘI MARTIAL A PUS FEMEIA ÎN EPIGRAMĂ

FEMEIA CARE ZICE: NU!

Am căutat în toată Roma femeia care spune: Nu!
Dar n-am găsit niciuna, Rufus, cum poate n-ai găsit nici tu.
O fi păcat? O fi rușine? O fi oprit să zică: Ba?
Nici una nu se-mpotrivește, pe orișicare-ai întreba.
- Dar nu sunt și femei cinstite? - O, da, există mii și mii!
- Și ele ce spun? - Ele ce spun? Îți voi răspunde, și vei ști.
Despre femeile cinstite nu vreau să pomenesc nimic,
Acestea nu se dau, desigur; nici ele însă: Ba, nu zic.

FEMEII CARE ZICE: NU!

Eu, într-o epigramă ce ție nu-ți plăcu,
Am scris că nu-i femeie care să spună: - Nu!
Tu, Fabulla, făcându-mi în ciudă, dinadins,
De trei ori până-acuma iubirea mi-ai respins.
Nu fi atât de aspră! Femeia, negreșit,
E bine să reziste... dar nu la nesfârșit!

Traducere de Tudor Mănescu

CU GEORGE TOPÎRCEANU DESPRE CORONA

De două nopți nu pot să dorm,
Un gând mă chinuie enorm,
Și nefăcându-mi la somn planu,
L-am invocat pe Topîrceanu,
Luând ca punct de referință
A sa faimoasă conferință,
Care la Iași a avut loc,
Legată de „bacilul Koch”...
Frumos maestru, l-ai descris!
De-aceea astăzi mi-am permis
Să-ți mai prezint un individ
Cu nume de botez : COVID,
Sosit la noi , bătu-l-ar vina!

De peste mări și țări, din China!
În fața lui omul e chior,
Nu-l vezi când vine în decor!
E-un fel de-agentul invizibil,
Cu un efect mult mai teribil,
Adică unul mult mai rău
De cum a fost bacilul tău,
Ce provenea din sărăcie,
De unde ăsta? Dracul știe !
Nu-i stavilă să-i pui rețetă,
Aleargă-așa ca o ștafetă,
Străbate lumea-n mare goană,
De la persoană la persoană,
Și te ucide la comandă,
Nu-i țară să nu-i dea ofrandă!
Consider că-n această jale
Și astăzi sfaturile tale,
Acei ce vor să se ferească,
Cu-atenție să le citească!
Te-ntreb, această pandemie,
N-o fi un fel de parodie
La gripa noastră-obișnuită?
- Ei da, da-i mult mai „reușită”!

Julian Bostan, Tecuci

TURNIRUL SENIORULUI

METAMORFOZE (amfibrahic)

Sunt prima suflare de vânt
Ce poate să-nghete busola,
Făcând ca străvechiul Pământ
Mereu să-și păstreze cupola.

Sunt ultima grea picătură
Ce nu-și părăsește paharul
Și astfel întreaga natură
Ar ști să-și înece amarul.

Sunt singura mică scânteie
Ce nu declanșase pojarul
Și astfel devine o cheie
Menită să stingă tot jarul.

Și totuși acel ce anume-a
Dat startul, cândva, omenirii
Va ști să păstreze azi lumea
În ciuda dezmațului firii.

CAVALERIA STELARĂ

Dau pinteni unui nor de catifea
Spre-a depăși lumina unei stele
Catalogată printre mari rebele
Legată de un ciob de peruzea.

Mă-ntrece o corabie cu vele,
Ce trage după dânsa o rețea
Făcută din fantastici fulgi de nea
Aduși de undeva de prin castele.

Acum privesc Luceafărul de seară,
Strălucitor precum o poezie
Și-armonios așa ca o vioară

Prin cosmos niciodată nu te pierzi
Dar tot gândind la noua energie
Observ, chiar pretutindeni stele verzi.

LEGENDĂ ȘI ACTUALITATE

La Masa Rotundă vin toți cavalerii,
Iar Regele Arthur e doar președinte,
Căci azi se discută o temă fierbinte
Chiar dacă sunt lipsă mai toți lăncierii:

Un rău căpcăun c-o sută de brațe
Ar vrea să înghită și-o Albă Cetate,
Lipsită de arme de vârf și armate,
Așa că e sigur că poate s-o-nhațe.

Deci Masa decide mereu s-o susțină,
Fiindcă acesta îi este chiar rostul
Și nimeni nu-ntreabă cam care e costul,
Căci vechea Cetate nu are vre-o vină.

Cu toții scrutează acum viitorul,
Fiindcă sunt unii ce par a se teme,
Iar Arthur decide acuma să-l cheme
Pe vechiul său sfetnic Merlin Vrăjitorul?!

Notă: Cetatea în război

E-aproape, lângă noi
Căci durul căpcăun
Vrea carnea lui de tun

SCLIPIRI ÎN BEZNĂ

Lansată-n zbor săgeata de lumină
Se-ndreaptă către hăul de-ntuneric;
Urmează astfel un turnir homeric
Ce tulbură și-a nopților regină.

Spectacolul acesta e feeric,
Chiar urmărit de globul cel de tină,
Și poate că esența sa divină
Marchează începutul ezoteric.

Un demon foarte negru și un astru
Se-nfruntă, jos, pe marginea genunei
Flancată de un șubrezit pilastru.

Disputa pare-acuma de sfârșit,
Dar cum ne-au învățat cândva străbunii,
Cei doi s-ar întâlni la infinit.

Eugen Deutsch

IRONII CU PARFUM DE ALGE MARINE

ȚAPUL ȘI CĂPRIȚA

Un țap sulemenit și capsoman
De stirpe-albastră, antropod-căprească,
Abandonându-și turma pe tăpșan
S-a pus, în lung și-n lat, să crăilească.
De bun augur, căci după două, trei
Cutreierări, găsi lângă-o căpiță –
Desigur, rătăcită de ai ei –
O foarte disponibilă căpriță.
Moment viral ca el să-i sară-n ochi –
Nu pentru Beee-ul tâmp de bucurie,
Ci, că avea, nu-i fie de deochi,
Masculul țap așa o țăcălie...
În plus părea a fi de soi viril,
Încât, călcâiul tinerei caprine
Se-aprinse brusc, așa ca un fițil
De coadă-n sus sărind 'mneaei. În fine,

A ars rapid a dragostei feștilă,
Neapucând căprița sprinteioară
Să-nghită-acea mirabilă pastilă
Ce te ajută să rămâi ușoară.
În fond ce-a fost acolo? O idilă,
Nicum o faptă demnă de ocară –
Cel mult o prostioară infantilă
Comună pentru orișice fecioară.
Inert la gândul că-o progenitură
Il paște, țapul logodit în rele
S-a dus, în drum spre altă aventură,
La baltă pe copite să se spele.
Iar pe căpriță, mintea de pe urmă –
Izbândă-a boroboaței asumate,
A îndemnat-o să se-ntoarcă-n turmă
Alături de holtei și divorțate.

Morala e că la un *coup de foudre*
Contează mult o fină țăcălie.
Tot ce se decontează: fals, prostie...
Găsești sub subțirelul strat de pudră.

*) *Scrisă pe un cearsaf uriaș și purtată de-a lungul țărnelor de un avion utilitar*

Petru Brumă, Constanța

SENZAȚIONAL! MIHAI FRUNZĂ, EPIGRAMIST DE FORȚĂ

IDEAL MĂREȚ

Vrem bani, femei, să huzurim
În ritmul dulce de manea
Și-n baia noastră să găsim
În loc de robinet - canea.

MĂRINIMIA BĂRBATULUI ROMÂN

I-a dat în viață tot ce-a vrut:
Mulți bani, iubire vâlvătaie,
I-a dat un sfat sau un sărut
Și în final, i-a dat... bătaie.

MOTIVAȚIA HOȚULUI

Când femei cu forme pline,
Concurând la nuri cu zâna,
Sar în ochi - normal că-ți vine,
Fără voie, să pui mâna.

AMINTIRI DIN VIITOR - LUCRARE DE CONTROL LA FIZICĂ (3020)

Subiect: Despre trecutul OZN-urilor și reacția pământenilor la apariția acestora și a extraterestrilor aferenți.

Acum mai bine de o mie de ani, oamenii credeau sau nu credeau în existența vieții extraterestre și a obiectelor zburătoare neidentificate. Și toți aveau dreptate. Aia care credeau - fiindcă e bine să creadă omul în ceva. Cei care nu credeau, fiindcă nu poți crede în ceva neidentificat.

Despre întâlnirile cu extrateresetri s-au găsit în arhive multiple relatări, care mai de care mai lămuritoare, conform principiului 200 al termodinamicii: „Na-ți-o frântă, că ți-am dres-o!” Sau poate al mecanicii? În fine, nu contează. Una dintre aceste dovezi scrise relatează cu lux de amănunte despre întâlnirea extraterestrului W-

K-McCoy cu multpreaterestrul Gheorghe MacArie.

Era într-una din verile toride așa cum au fost dintotdeauna în Bărăgan, iar Gheorghe MacArie (prescurtat McAry) se afla la arie, adică în locul unde lumea, de obicei, muncea din greu ogorul. Era pe la ora prânzului așa și McAry trăsese tractorul la umbră și acum se odihnea și el lângă un pahar de țuică de prună, cum era obiceiul și tradiția. Deodată, în raza lui vizuală s-a precipitat un contur nedefinit și neidentificat despre care McAry a crezut mai întâi că e Fata Morgana. Asta era un fel de arătare care se arăta destul de des prin câmpie, în verile toride, pe la prânz, să tulbure somnul de frumusețe al țaranului obidit. Dar când s-a uitat mai bine și cu ochiul cu care vedea, McAry a conchis că e o arătare ne-mai-arătată pe tărâmul acela.

Și cum sta el și cugeta într-o rână, întrebându-se în ce categorie să includă dihania, pentru a face rapid un scenariu de acțiune pentru situații de urgență, deodată s-a pomenit cu gujelia neidentificată fix în nasul lui. Trebuie spus că McAry avea un nas foarte fin, te mirosea de la o poștă ce hahaleră de om ești, dar în cazul acela nu i-a mirosit a nimic.

Stârpitura, înaltă ca la vreo 50 de centimetri, drept care Gheorghe o privea de sus, stând jos, adică în poziție culcată și rezemată-n cot, i-a întins un fel de mână și s-a prezentat pe limba lui Gheorghe din strămoși:

- McCoy!

După ce l-a studiat atent preț de câteva secunde, McAry a conchis:

- Mde... aduci oleacă, semeni, ce să să zic?

- Eu sunt de pe altă planetă și am venit să te răpesc, să facem studii pe tine.

- Bine, zise Gheorghe, dar înainte să mă răpești, șezi colea și bea și tu un pahar de țuică; mă gândesc că pe la voi nu s-o fi făcând. Ia, să te mai întremezi și tu, că, la cum arăți, zici că n-ai mai mâncat și n-ai mai băut, de când te-a înțarcat biata mumă-ta, aia de pe altă planetă. Da' mă gândesc că nici ea n-a prea avut lapte, săraca. Ce mâncați, mă amărăților, pe planeta aia a voastră, de arătați ca după Hiroshima?

- Hiroshima, *fucking war!* - se indignează McCoy, amintindu-și ceea ce învățase la istorie despre barbarii de tirani pământeni.

- Să trăiești! Că înțeleg că *fucking*-ăsta e un fel de „săru-mâna” la voi. Da' nu-i nevoie să-mi mulțumești. Așa-i obiceiul la noi, asta ține de ospitalitatea românească, despre care bănuiesc c-ați auzit până și voi, așa neadăpați cum sunteți. *Custom, tradition*, înțelegi? Na, ia și gustă!

Acestea fiind zise, îi și umplu „păhărelul”, o cană de tablă pe care o găsi la îndemână. McCoy, crezând că-i apă, o substanță despre care auzise că se află în mari cantități pe planeta Pământ și care, mai mult, era un fel de element vital pentru existența pământenilor, luă cana și o dădu realmente pe gât, spre indignarea lui Gheorghe care îi reproșă, cu lacrimi în ochi, că avea cana aia de la bunică-su, singura amintire, și el, cu mintea lui de McCoy o făcuse să dispară cât ai zice... mă rog, și l-a lăsat fără moștenire, că dacă se enervează, îl lasă el fără moștenitori, și alte bălăcăreli asemenea, din care McCoy n-a înțeles o boabă, nu că l-ar fi interesat.

Cât despre acesta, cu tabla s-a descurcat el cum s-a descurcat, corpul lui fiind fabricat astfel încât să asimileze orice metal sau element, chiar și pe cele radioactive, fără probleme; în schimb, cu țuica i-a fost mai greu, simțind că i se împânzesc toate circuitele într-o ceață deasă. După ce și-a împleticit picioarele într-un dans care părea mai mult un fel de ritual african, a încercat să ajungă la navă, dar aceasta l-a rejectat, nerecunoscându-i amprenta parfumată și într-o clipă a dispărut în Univers, lăsându-l pe extraterestru McCoy pradă capriciilor lui Gheorghe.

Acestuia, după ce a încercat să-l folosească pe extraterestru la muncile câmpului, văzând că nu-i bun de nimic, i-a venit în cele din urmă ideea să scoată bani frumoși de pe urma lui, ducându-l la circ și punându-l să înghită tot felul de obiecte din metal, de la câni până la cuțite, topoare și săbii, iar numărul de excelență era acela în care McCoy executa dansuri rituale africane, după ce înghițea un kil de țuică, cu cană cu tot.

Conform izvoarelor istorice, acesta se pare că a fost începutul invaziei extraterestre pe Pământ, întrucât McCoy reușise să ia legătura prin telepatie cu semenii săi și le-a transmis acestora informații prețioase despre licoarea fermecată a pământenilor, numită „țuică”, naiba știe de ce.

Și astfel, una câte una aterizau OZN-urile în Câmpia Bărăganului și apoi, când n-au mai avut loc, și prin împrejurimi, până ce au invadat toată planeta, de nu mai știi astăzi să faci deosebirea dintre un McAry și un McCoy. În încheiere ar mai fi de spus că și în zilele noastre oamenii de știință se străduiesc să cerceteze efectul țuicii asupra extraterestrilor, dar nu s-a ajuns încă la o concluzie unanimă.

Loredana Dalian. Slobozia

VAJNICI RISIPITORI DE EPIGRAMME

DE SĂRBĂTORI

Trezindu-mă cu greu, în zori,
Am fost buimac un prim moment,
Văzând cum niște urători
Colindă prin apartament.

SUPERSTIȚIE

Dacă-ți taie popa calea,
Este bine să-ți iei valea,
Dar de ce să faci efort,
Când, de el, nu scapi nici mort?

Ilie Bâtcă

„DIFERENȚĂ”

Pe Ceaușescu-l blestemam
Că nu aveam deloc salam;
Iar azi, Iohannis e-njurat
Că nu-i salamul feliat!

PASIUNEA SE TRANSMITE!

Fanii lui Florin Salam
Din întregul nostru neam,
Au copiii-ndrăgostiți
De Salam din Biscuiți!

Laurențiu Ghiță

EPI(AFORD)GRAME ÎN CINCI RITMURI (dac-amf-ana-tr-ia)

UN TIP CALCULAT(d)

Nimeni n-a vrut să-l dezmiere
Și-a devenit responsabil:
Timpul pe care îl pierde
Nu-i niciodată... *probabil*.

„BOALĂ” FĂRĂ LEAC(d)

Prost, când tu dormi noaptea toată -
Zice un mare-nțelept -
Nu vei putea niciodată
Să te trezești mai *deștept!*

CONVERGENȚĂ(d)

Fie stabile sau doar meteori,
În permanență se tot urmăresc:
Marile spirite se întâlnesc
Chiar și cu cele *mai mici* uneori.

PEDEAPSĂ DIVINĂ(am)

Atunci când nu are o joardă
Și tu n-ai în lume vreun rost,
Iar Domnul ar vrea să te piardă...
Îți scoate în cale... un prost.

UNEI PERFEȚIONISTE(am)

Pe panta încrederii-n tine,
Nu-i bine s-aluneci grăbită;
Adesea, la capăt, reține:
N-așteapt-avansarea dorită!

RETICENT LA RITMURI NOI

Chiar dacă par sibilic,
Eu îi propun „domestic”:
Încearcă un *dactilic*
Și-apoi un *anapestic!*

ÎNTRE CER ȘI INFERN(am)

Concluzii, ce-s noi, poți acum să-nfiripi
La tinerii care mereu se droghează:
Par *îngeri* veniți să-și topească aripi,
Sau *demoni*, spre Iad, ce se înaripează.

NEȘTIUTE SUNT CĂILE (an)

Să trimiți către Domnul azi rugi,
Ce-ar putea, ca pe Diavol s-alunge:
De tentații în viață să *fugi*,
Dar *încet...* să te poată ajunge!

DUBLĂ DECADENȚĂ UMANĂ (an)

A căzut la-nceput

Din acel Paradis;
Mai apoi, propriu-zis,
Din copaci a căzut.

LANȚUL SLĂBICIUNILOR (an)

Cum vor mulți, tot mai des, libertăți,
Ce vă spun - nu sunt simple impresii -
Căci din șiruri, prea lungi, de *concesii*
Se vor naște-n mod cert *lașități!*

INVOLUȚIE CATASTROFALĂ

Măcinate de-avatururi
Și de spectrul prăbușirii ,
Visurile omenirii
Transformate-s în *coșmaruri!*

ALEGE CORECT

Constatarea mea-i succintă
Și e simplu s-o-nțelegi:
Foarte greu ajungi la țintă
Când nu știi să ți-o alegi!

REMUȘCAREA

E situația în care,
Mergând pe stradă liniștit,
Te mușcă-un câine hămesit
De două ori la rând și tare.

Mihai Haivas

TRUBADURUL IRONIST

SFAT PENTRU ÎNDRĂGOSTIȚI

Sinceritate, adevăr, minciună...
De vrei tu le găsești la orice pas,
Și toate contopite împreună,
Distrug iubirea, care n-are glas...

Căci de ești sincer, riști să pierzi ades
Iubirea, ce ai vrut-o cât mai pură,
Și-atunci tu ai să pari de ne'nțeles,
Un cosmos parcă fără de structură...

Iar adevăr, de vrei ca să rostești,
Înseamnă să-ți trădezi a ta iubire...
De-aceea trebuie să te ferești
De-a face-n viață vre-o mărturisire...

Iar dacă folosești ades minciuna,
Vei dărâma încet, încet, iubirea,
Căci ea e fragedă, cum nu mai e niciuna,
Dintre trăirile ce macin-omenirea...

IUBIREA e atât de delicată,
Încât orice o poate sfărâma...
Căci e deajuns ca să greșești o dată,
Pentru c-apoi să nu te poți ierta...

Doru Melnic

MATEMATICIENII AU UMOR

SOLIDARITATE FAMILIALĂ

Simt că mă ia cu călduri;
De covid... ori poate, nu (!?),
Dar cu ochii pe facturi,
Văd că simți călduri și tu!

VOX POPULI

Aș vrea să spun, dar nu mă-ndur,
De parc-aș fi eu vinovat:
Cât l-a pupat pe el, (vă jur !),
Prindea măcar înc-un mandat !

SCOPUL SCUZĂ MIJLOACELE

Versuri recitând pe scenă,
Să nu-și piardă iar umorul,
Fără prompter sau antenă,
A luat cu el... sufleurul !

DUMNEZEU CU MILA

A vrut s-agațe domnișoare,
Cum tânăr agăța, mereu,
Dar prins, acum ceru iertare,
Deși-l " iertase"...Dumnezeu !

PROBLEME DE MEMORIE

"Ai avut noroc cu carul!";
(Medicul , așa i-a spus),
Că n-a mai găsit paharul;
...Uitase unde chiar l-a pus !

Maximilian Opaș, Bârlad

UN SURÂS DIN CANADA

DECEPTIE POLITICĂ

Cum merg toate azi în țară
Ca la balamuc, pe roate
Strâmbe, șui, cu scârț, pătrate,
Mă gândeam așa, -ntr-o doară:

Dacă au partid și foștii,
Lăutarii, papagalii,
Verzii, rromii, panglicarii,
S-aibe un partid și proștii,

Fi'ndcă, pe bună dreptate,
Câți suntem făcuți grămadă,
Plus, câți dau în gropi pe stradă,
Am fi în majoritate,

Și-n mod cert, și prin urmare,
Vom schimba, fără excepții,
Tot ce au promis deștepții,
De când sunt la guvernare,

De-am pornit, ca om cu minte,
Imediat, fără povețe,
Să cat membrii prin județe,
Evident, ca...președinte,

Pas cu pas, din capitală,
Prin Moldova sat cu sat,
Tot Ardealul, prin Banat...
Chestie electorală,

Întrebând pe fiecare,
Dacă-i prost și, pe-o hârtie,
Doar c-un deșt să se înscrie
În partidul ăl mai tare,

Ca s-ajung c-un gust amar:
Din tot natul, cât e glia,
Cât de mare-i România,
N-am găsit un prost măcar,

Rămânând fără cuvinte,
De-al partidului succes,
Și să pierd eu, mai ales,
Foncția de președinte...

Să-mi pierd timp, și bani, și rostul,
Pentru țară, pentru nat,
Când toți azi s-au deșteptat,
Să mă zbat singur ca prostul!

Valeriu Cercel, Canada

STANȚE IRONICE SIBIENE

O TRECĂTOARE

Trece-n jos și trece-n sus,
E *frumoasă*, răpitoare;
Înțeleg de ce s-a spus
„Frumusețea-i trecătoare”.

PARADOXUL BEȚIVULUI

A promis alaltăseară
C-o să bea doar „apă chioară”
Și de-atunci, acest bărbat
Umblă numai... „chior de beat”.

PARADOX

De câțiva ani ea își dorea
Un fruct din dragostea-i curată
Și, în sfârșit, rămase „grea”;
Acum se simte... „ușurată”.

Ștefan Cornel Rodean, Sibiu

ZĂMBETELE NONAGENARE ALE LUI EUGEN DEUTSCH

JOCUL MĂȘTILOR

E ca un teatru-această lume,
Ce-adună lacrimi reci și sânge,
Spre a le transforma în glume...
Și-o mască râde, alta plânge.

E mapamondul nostru-o scenă
Pe care un bufon și-un gâde
Se-mbrățișează fără jenă...
Și-o mască plânge, alta râde.

E globul nostru o estradă
Cu un spectacol ce constrânge
Să fie viața ca o pradă...
Și-o mască râde, alta plânge.

E universul o revistă
Ce-oferă prin oglinzi prea hâde
O lume veselă sau tristă...
Și-o mască plânge, alta râde.

Dar când se termină cu jocul
Și împreună, iar se strâng
Tot ghinionul cu norocul...
Azi toate măștile (vai!) plâng.

Dar liliacul a-nflorit
Iar dorul de lumină crește;
Deci răs și plâns s-au înfrățit
Și orice mască hohotește.

COLUMNNA

Traian pornise-n cercetare
Pe Podul lui Apollodor,
Sperând că va avea mult spor
Și va învinge-n deplasare.

Mai sus, bătrânul Decebal,
Vestit prin vița sa de vie
Dar și îndrăgostit de glie,
Știa că nu va fi un bal.

Pe sub al munților decor -
Trecând de nesfârșita zare
Ca să ajungă pân'la mare -
Era și aur lucitor.

A fost o dură bătălie
Cu un răsunet epocal,
Traian fiind cel trimmfal
Așa cum pe Columnă scrie.

Au apărut și niște fete,
Deci s-a schimbat și paradigma
Căci ele prea erau cochete.

Dar atmosfera iar se schimbă
Și se rezolvă și enigma:
Cum de apare-o nouă limbă.

Trecură două mii de ani
Și am ajuns în viitor
Așa cum au dorit mulți fani...

O lume-ntreagă ar seduce,
Gonind mereu al său motor,
Când Dacia vă va conduce.

Eugen Deutsch

DIN FONFLEURILE LUI M.B.B.

- * Iubirea este o suferință pe care poeții o adoră și o cântă! Dacă ar fi așa și cu hemoroizii...
- * O memorie bună este osânda pentru faptele rele săvârșite de-a lungul vieții.
- * Când cineva te are la mână te va juca în picioare!
- * Singura armă folosită de-a lungul vremurilor în toate războaiele este minciuna.
- * Îngâmfarea este una din marile calități ale prostiei.

Booklook nr. 73 pg. 24

SENIORUL ALPI- nist

CANDIDAT LA PREZIDENȚIALE

Înalt, rigid, precum un turn,
Domol în toate, taciturn,
Abia de-i scoți vreo trei cuvinte...
E clar că-i bun de președinte!

DORINȚĂ ÎNDEPLINITĂ

Cum și-a dorit, s-a și ntâmplat
Și iată-l angajat la stat.
De-atunci își face bine treaba
De angajat la stat degeaba.

UN NOU MANDAT

În cei patru ani de vis
Ai uitat tot ce-ai promis.
Să arăți că n-ai uitat,
Cere-acum un nou mandat.

RUGĂ LA VOT

Doamne, azi când iar votez,
Am o rugă pentru Tine,
Fă pe-acel ce-l ștampilez
Să nu-mi fie de rușine.

PANOURI ȘI AFIȘE ELECTORALE

Privind, citesc, oripilat
Și, zău, m-apucă plânsul:
Chiar crede domnul candidat
C-am să votez cu dânsul?

LA SENECTUTE

Mai ieri, prin anii tinereții,
Trăiam din plin clipele vieții,
Însă și-acum, prin ani de-angoase,
Trăiesc intens dureri de oase.

AUTUMNALĂ

Toamna asta etalată
Pe tarabe, ca suport,
Este-atât de-mbelșugată...
Ce păcat, că-i de import!

BANCARĂ

La bancă chiar m-am îngrozit
De creditul ce-mi oferea,
Dar după ce mi-am revenit:
Cred că-i mai bine-n banca mea!

UN GÂND

Când văd că-s rușii la hotare,
Îmi vine-n gând și-o întrebare:
Românii iar au încurcat-o
Sau rușii vor să intre-n NATO?

MINCIUNA

Minciuna-i azi în mare vogă,
Flagelul ei duplicitar
Nu-i de mirare că-și arogă
Și postul de parlamentar.

FĂRĂ VICIU

E un tânăr fără viciu
Și îl văd că se spește
De vreo zece ani, firește,
Ca să-și caute serviciu.

BOGĂȚIA TOAMNEI

Bogată-i toamna, faptu-i concludent,
Că deseori te lasă fără glas
Când vezi și-n supermarket, evident,
Papaya, rodii, kiwi, ananas...

MISTERUL FEMEII

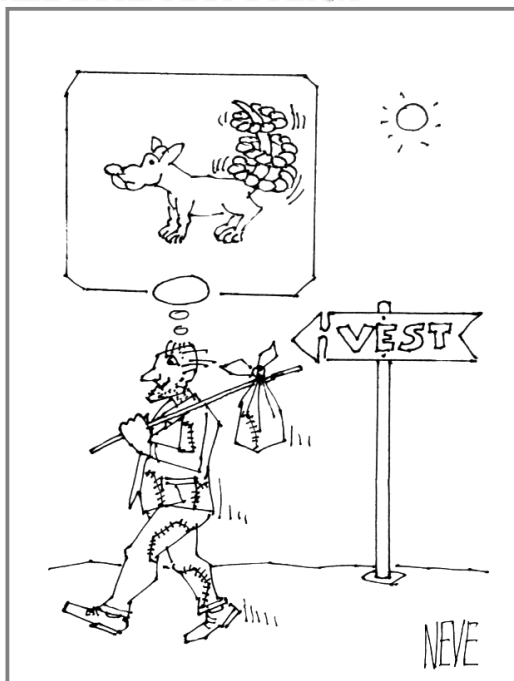
Femeia-mi pare concepută
Aidoma ca luna de pe cer,
Șarmantă-n partea ei văzută,
Și neștiută-n partea de mister.

INFLAȚIE

Inflația tot crește-n grabă
Și-ți pierce orice judecat
Când vezi cireșe pe tarabă
Vândute numai... la bucată.

Mihai Caba

ZICERILE DIN PENIȚĂ ALE LORDULUI CULIȚĂ

VIZITEISME

- * Pacientului consultat, i s-au cerut bani. Bolnavul a luat-o la sănătoasa.
- * Într-o nucuă abia în toamnă găsești în ea miezul... verii.
- * Doamna nu se plânge că e grasă, ci slabă de... înger.
- * Când știi totul, începi să te îndoiești că ți-ar folosi la ceva.
- * Culmea nutriției: să fii un înrăit carnivor și să te simți... ca o legumă.
- * Ar fi o eroare să credem că buturuga mică răstoarnă Carul mare... și de pe cer.
- * Porcul face porcării, măgarul face măgării și omul... pe ambele.
- * Ca să salvezi un ins de la înec, nu aștepta refluxul.
- * S-a dus vara de la noi? De la Ics s-a dus cu... unul.
- * Când ai trăit într-un regim totalitar, greu îți vine să mai urli în altul... falimentar.
- * Pe Adam la merele din sân l-a dus păcatul și Eva l-a acceptat, dar cu gândul... la altul.
- * Când doi umoriști feroce se duelează, câștigă cel din a cărui umor sar scânteii.
- * Cu un grăunte de nebunie se face primăvară, cu o floare nu.
- * De la strămoșii noștri care citeau în stele, ne-au rămas legile (ne)scrise.
- * Cuvântului slobozit negândit, i se aud vorbe.
- * Oare leneșul scărpinându-se de zor o fi gândind că: „Parazitul la parazit trage?”.
- * Pacifistul iubește statuile. Sunt pașnice.
- * La școala vieții a învățat cel mai repede la ce folosește... pila.
- * Culmea poluării sonore: să-și izoleze fonic camera, un surd.
- * De când soața îl duce cu preșul, visează la un covor... zburător.

Nicolae Viziteu, Ne-Ve, Vaslui

Booklook nr. 73 pg. 26

NE ONOREAZĂ UN MARE GRAFICIAN SATIRIC

**-CE FEL DE TATĂ EȘTI, ILIE?
Î-AI BĂUT COPILULUI BANII
PE CARE-Î STRÂNGEA PENTRU
AUROLAC ȘI ETNOBOTANICE?**

Desen de Mihai Matei

CATRENE MIGRENOGENE (pentru cititori!) Nicolae Mățaș, R.M.

DRUMUL LUNG SPRE SINE

ÎNSUȘI

Era slab, anemic, veșted.
Drumul lung greu să-l digere.
Azi îl face cu plăcere,
Căci îi vine foarte neted.

GĂSELNIȚĂ

Cum ar face ca să iasă,
Că nu-l cheamă băutura?
Évrica! – Mă duc la casă
Să achit, urgent, factura!

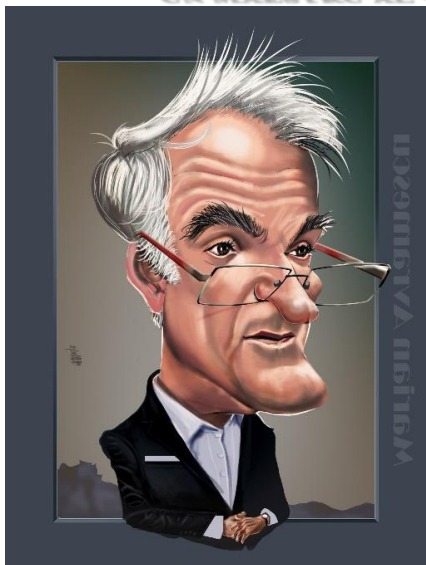
CASTEL DE NISIP

Ni s-a dat c-a fost și este
Elitist și mare VIP –
Un castel ca de poveste
Ce clădit e pe nisip

ECONOM

Zici că sunt un frige-linte,
Nouă băieri leg la pungă?
Băierele, ține minte,
Toate lipsurile le-alungă.

UN MAESTRU AL VERSURILOR IRONICE

ÎN LUME, HAOS

Ar fi mișcări nebănuite,
Căci nu se întrevăd minuni,
De n-ar fi și reacțiuni
La acțiunile pornite.

DICTATORUL

În al politicii nou val
Se crede-a fi puternic, tare,
Pe cine-l vede „vertical”,
Urgent îl calcă în picioare.

INVESTIȚIE ABSURDĂ

De-o fi să coste milioane,
În urbe, deputatul nou,
Economiei subterane
Vrea să-i prevadă și metrou.

INSTANTANEU LA RESTAURANT

Duduia singură, firește,
Intrat-a să mănânce pește,
Ieșind, pășind precum o zână,
O văd cu „peștele” de mână.

COMPORTAMENT

Așa e omul nătărău,
Se simte ca în paradis,
Și e total în largul său,
Când face și ce-i interzis.

NEDUMERIRE

Se plânge des neobrăzatul
Că bunul simț i-a dispărut,
Dar mă întreb, așa ca natul:
Să-și piardă ce nici n-a avut?

SFÂRȘITUL LUMII

Finalul nici nu-l bag în seamă,
Afirm deschis pe românește:
De-apocalipsă nu mi-e teamă,
Ce-o fi pe urmă, mă-ngrozește!

CONSTATARE

De o vreme-n lumea toată,
Poate observa oricine,
Viața este mult schimbată...
Rău că nu-i schimbată-n bine!

CONJUGALĂ

În casă, nu mă mai surprinde
Nimic, doar numai eu decid,
Și orișice aș întreprinde,
Mă-ntâmpină al soacrei zid.

FAMILIALĂ

Tot mariajul merge bine,
La fel ca o mașinărie;
Accelerația-i la mine,
Iar frâna este la soție.

ÎNVINUIRE UTOPICĂ

Enorm și Dunărea greșește,
Dar nu de azi, din ziua-n care
Prea multă apă irosește
Prin Gurile de la vărsare.

Vasile Larco

UN FABULIST DE TOP

FABULA BĂIATULUI AMOREZAT

A fost odată un băiat
Profund, profund amorezat
De o fătucă de pe scară,
Simpatică din cale-afară.
I-a dus și flori, i-a dat bomboane,
I-a suspinat pe sub balcoane,
I-a recitat cu dulce vers,
Degeaba, că nimic n-a mers.
Era complet nefericit
Că luni și luni a suferit
Până-ntr-o joi când, pe-nserat,
Duduia noastră i-a cedat.
Din joia aia, dragii mei,
Eu nu mai știu nimic de ei,
Vreo bârfă sau ceva picant
Și nici nu cred că-i relevant.
O fi luat-o de soție?
Or fi sfârșit la cununie?
Posibil, dar nu-i cu puțință
Să uiți de luni de suferință.
Morala-i simplă, oameni buni:
Când întâlnești o fată, luni,
Și nu cedează până joi,
Lăsați-o naibii, nu-i de voi.

FABULA TURTIȚEI

O turtă proaspăt rumenită
Stătea pe masă plictisită
Și se gândea, așa,-ntr-o doară,
Ce bine-ar fi să iasă-afară.

*- Ce nașpa-i în bucătărie,
Înconjurată de prostie,
Mă simt aicea ca-ntr-o groapă
Și mai miroase și a ceapă.*

*E-o lume searbădă, vulgară,
Ce bine-o fi acum pe afară
Să-mi plimb făptura grațioasă,
Să beau un suc, la o terasă.*

O pâine cu mai multă minte
I-a zis: "*măi fată, ia aminte,
Sunt răi în lumea cea nedreaptă,
Să te mănânce-abia așteaptă*".

Dar, ce? Te înțelegi c-o turtă?
Și-a pus fustița cea mai scurtă,
Și-a pus sandalele-n picioare,
Și a ieșit pe strada mare.

Pe scurt, să nu mai divaghez,
A apărut un maidanez,
Și-n trei mișcări, săraca turtă,
Ajunse drept la câine-n burtă.

Morala-i scurtă, dar adâncă:
Așa pățești când te mănâncă.

Florin Rotaru, Buzău

DOAMNE CU HAR EPIGRAMATIC

PERSPECTIVĂ

Această mândră văduvioară
Trei soți pierdut-a și-i cășună
Să se mărite-a patra oară
Știind că are mână bună.

Viorica Găinariu

CA LA HOMER...

Plecat la muncă, semn că-i pasă
De ea, dar și de prichindei,
L-a așteptat să vină-acasă,
Mai mult de-un sfert din viața ei.

Mirela Grigore

AVOCADO

- Of, îmi spune o vecină, știi la cât a ajuns un kilogram de avocado?
- La cât? Întreb eu politicos.
- Nu mai întreba, îmi răspunde. O avere! Atâta costă, mai bine să nu știi...

Mă întâlnesc puțin mai târziu cu dentistul Kleinergröis.

- S-a scumpit grozav avocado, îi spun ca să intru în vorbă.
- Dar ce? se miră el, ție îți place avo cado?
- Îmi place, mărturisesc. Îl amestec cu un ou tare, îl frec cu puțină sare și când îl ung pe pâine adaug câteva felii de castravete.
- Asta ar trebui să te îngrijoreze, constată dentistul. Vin acum de la

cursul de psihanaliză clinică. O simplă interpretare ar trebui să te pună în gardă. Fără îndoielă, castravetele denotă preocupări sexuale, felii de castravete o dominantă sadică, iar oul tare înseamnă o deteriorare a instinctelor.

- Ce te-a apucat? Eu mănânc castravete de când mă știu. Bunica mea...
- Exact. Precis că ai nervii distruși, ești gata să recurgi la brutalități și simți nevoia să tai, să freci, să distrugi. Și ce spuneai de bunica? O urai, nu-i așa? Instincte atavice, masochiste...
- Dimpotrivă... Bunica, săraca...

– Aha, singur spui săraca. Omul nu spune nimic fără o cauză profundă, ascunsă în subconștient. Când ai spus săraca, ai recunoscut că ai vrut s-o asasinezi, s-o tai ca pe un castravete. Toate manifestările actuale ale omului au la origine dorințe refulate din prima copilărie. Când spui că îți place avocado, înseamnă că la șase ani ai fost îndrăgostit de o balerină, amanta unui greșier.

- De unde până unde?
- Foarte simplu: avocado înseamnă, avocat, avocații au legături cu greșierii, iar greșierii le plac balerinele. Așa că du-te la un psihiatru, nu mai aștepta.

M-am dus la un psihiatru. M-a întrebat ce mă supără.

- Îmi place avocado frecat cu ou tare și cu felii de castravete, am mărturisit.
- Aha, a mormăit specialistul... Cât e radical din treizeci și trei?
- Eu..., radical...
- Cine l-a ucis pe Maximilian al Mexicului?
- Pardon, eu am venit pentru avocado.
- Sigur, sigur, pușor. Ia spune în ce se varsă Orinoco?
- Nu știu.
- Evident. Ce populație are Las Vegas? Ce înălțime are domul din Ulm? Ce credeau sumerienii despre infern? Ce reprezintă stema Liberiei? Care e distanța până la Uranus? Câte preludii a compus Liszt? Cât costă un kilogram de avocado?
- Nu știu! am strigat. Lăsați-mă în pace!
- Aha, să te las în pace? Dar cine a început? În ce zi ne aflăm?
- Nu știu..., vreau să plec, am murmurat.
- Când au apărut primele simptome? De când îți place avocado?
- Nu știu, eu sunt un simplu salariat, nu am studii...
- Ești un caz grav, a decis psihiatrul. Un simplu salariat și cumperi avocado. Știi la cât a ajuns un kilogram de avocado? Ești nebun de legat!

Dorel Schor

UN PRIETEN BUZOIAN

FURTUNĂ

Se-nalță plopii-a rugă către cer,
Un roșu-aprins se-ntinde peste zare,
Stau norii strânși de strajă și-n eter
Străfulgerări de linii orbitoare.

Se simte-o grabă în vântori de frunze
Ce gustă zborul scurt și sacadat,
Când vântul joacă pe-un decor de pânze
În spațiu larg deschis și încordat.

Furtuna-și face loc cu disperare,
În zare prafu-ntruchipează zmei,
Ce-nghit pădurea strămutând hotare
Smulgând mireasma florilor de tei.

Un tunet lung vibrează-n depărtare,
Cad lacrimile ploii în sfârșit,
Agheasmă pură ce sfințește-altare
De verde crud de-acuma dezrobot.

Și plopii se agită avântat
Ca unduioase șolduri de femeie,
În dans lasciv, frenetic, desfrânat,
Când pe fundal se-nalță curcubeie.

E-o măreție de-nceput de veac,
Natura se lansează-n expozeu,
Și simt în suflet adieri de leac
Și mâna caldă a lui Dumnezeu.

RECUNOȘTINȚĂ

Știu că soacră-mea-i colțoasă
Dar aniversez cum pot,
Cu cățel, purcel cu tot
Ziua când... s-a dus de-acasă.

COMPENSAȚIE

La sărbători cu drag, de obicei,
Eu vase spăl în locul dumneaei,
Dar nu rămâne soața mea datoare,
Declară zilnic... câte-o sărbătoare.

ASPIRAȚII

Noi România educată
Am vrea să o aniversăm,
Dar dup-o dreaptă judecată
Ajungem s-o... comemorăm.

LIBERTATEA CUVÂNTULUI

Azi aleșii-mi dau dreptate
Și-mi oferă, - vrei nu vrei -,
Foarte multă libertate,
Dacă spun... ce-ar zice ei.

IMUNIZARE

Fusese tot orașul devastat
De ciumă, de holeră, dar mai nou
Primarul cică s-a imunizat...
Și stă cu ciuma roșie-n birou.

ANXIETATE

La Urziceni e mare-anxietate
Că-n Ialomița n-ar mai fi nici pești,
Vorbește lumea că-n vecinătate
S-au pripășit... rechini de București.

George Eftimie, Buzău

LECȚIA DE TURISM

VULCANII NOROIOȘI

De vrei să vizitezi
Vulcanii noroioși,
Întâi să te dotezi,
E musai, cu galoși.

PEȘTERA MUIERII

De stalactite văduvită,
De stalagmite, vai, lipsită,
E totuși grota vizitată,
Deși muierea-i depilată.

MUNTELE GĂINA

Vrând să cumpere din târg
O fătuică dată-n pârg,
Văsălie se zgârcea
Să mai dea și TVA.

DEALUL LUI HOREA

Horea, Cloșca și Crișan,
Toți din neam de moțogan,
Se-ntâlniră-n sat, odată,
Să învârtă hora, roată.

DELTA DUNĂRII

Raiul păsărilor rare,
Plin de pene și de puf,
Unde-a fost și tatamare
De-a tăiat ani buni la stof.

MASA TĂCERII

Când lumina se tăia,
Iară gazul fâsăia...,
Când la coadă se stătea,
Masa..., masele, tăcea.

DUNĂREA LA CAZANE

Ce folos e de cazane,
Și-ncă unele babane,
Când nu vezi în jur niciun
Corcoduș, cais sau prun.

PODUL PRIETENIEI

Înspre Giurgiu, de la Ruse,
Se arată pe podeț
Bulgăroii cu produse:
Tiruri lungi cu castraveți.

DOFTANA

Râul care, cum se știe,
Numele și l-a cedat,
Și cu el a botezat
Renumita pușcărie.

OBCINELE BUCOVINEI

Noroc cu carul am avut
Că la-nceputuri Cel de Sus
A judecat, și nu le-a pus
Mai acana, mai peste Prut.

CIMITIRUL VESEL

Se duse veste-n toată țara,
Din Finceuș la Feldioara,
Că ăsta-i țintirimu-n care
Nu vezi picior de bocitoare.

TÂMPA BRAȘOVULUI

Faptul este dovedit,
Documentele există;
Muntele a fost numit
S-o cinstească pe chimistă.

VÂRFUL MOLDOVEANU

Taciturn e Moldoveanu,
Că de-ar fi mai elocvent
S-ar vedea că șoldoveanu'
Găvărește cu acșent.

Sorin Finchelstein, Canada

SLALOM PRINTRE CLASICI

UNUI AUTOR DRAMATIC

Nu știu de ce, dar lumea zice
Când vede piesa-ți fără haz,
C-ar trebui să ți se-aplice
Aplauzele pe obraz.

TESTAMENTUL LUI PĂSTOREL

Iubiți prieteni, după moartea mea
Să-mi construiți o lespede frumoasă,
Rotundă sau pătrată, ca o masă,
Să zac o veșnicie "mort" sub ea!

Virgiliu Slăvescu

DESTIN

La el soarta nu le-mbină,
Cum se vede-n mod perfect:
Zero grupa sanguină,
Zero și ca intelect!

BÂRFITORUL

Cât trăiește el sub soare,
Muritorule, e bine!
Datorită lui, se pare,
Știi mai multe despre tine!

Gheorghe Steriade

EPITAF UNEI PIETRE

Sub această tristă floare
Zace-un pumn de praf stingher
Ce-a rămas din piatra care
S-a izbit de-un caracter.

EPITAF UNUI BURLAC

"Nu mă grăbesc - ne-a explicat -
Aștept ceva deosebit".
Și-a stat burlac și-a așteptat
Și, cum se vede, a venit.

Leonida Secrețeanu

DIRECTORUL

Îl preamărește secretara
De dimineață până seara.
Acasă, îl contestă soața...
De seara până dimineața.

Gheorghe Suciu

DE ZIUA TA

O! Ți-aș așterne la picioare
Covor de vise, alb ca norul,
De nu te-aș ști iubito,-n stare
Să pui pe el aspiratorul.

EPIGRAMISTUL

- În anul ăsta ce-ai făcut?
L-a întrebat un cunoscut,
Ce își făcuse casă nouă...
- O epigramă. Poate două!

Constantin Sachelarie

ÎNDOSARIEREA

Ochi căprui, priviri senine,
Plină de-al iubirii har,
Tu-i dai inima din tine,
Ea o pune la dosar!

SENTINȚĂ (PSEUDO FABULĂ)

Pedepsit fu exemplar
Inculpatul găinar:
La răcoare patru ani,
Insultase... doi curcani!

Alecu Sanda

UNUI BEȚIV

Nu e voie, precum știți,
Să ucizi lei îmblânziți.
Dar bețivul, de-ar putea,
Cel din urmă leu... l-ar bea.

NEDUMERIRE LINGVISTICĂ

De se vor găsi, departe,
Oameni pe planeta Marte,
Cum vor fi numiți de noi:
Marțieni sau... marțafoi?

Marin Sorescu

EPITAFUL MAMEI

Zace-aici, sub iarba scurtă,
Mama unui bun confrate:
Nouă luni l-a dus în burtă,
Patruzeci de ani... în spate.

Gheorghe Suciu

ZÂMBETE DIN CELĂLALT MILENIU

FACHIRUL

Un fachir- un fel de Bosco
Hipnotizator de rasă
Voiaja-n expres c-o doamnă
Tare dulce și frumoasă.

Profitând că-n ora aceia
Nimeni n-o să-i deranjeze
Hipnotizatoru-ncearcă
Doamna s-o hipnotizeze.

O fixează-adânc cu ochii
Gata gândul să i-l sfarme
Că frumoasa-nchide ochii
Fără voie și adoarme.

- Ești sub magica-mi putere -
Zise el cu glas drăcesc -
Și-ai să execuți cu vrere
Tot ce am să-ți poruncesc.

- Da! răspunse adormita,
Iară el, cu gesturi iuți
A-ntrebat - Ce fac acum?
- Ah, pe gură mă săruți!

- Și acum, ce fac scumpo?
A-ntrebat-o el sedus.
- Ah răspunse ea-n deliru-i
Îmi ridic rochița-n sus.

- Ș-acum, ce mai fac păpușo?
Iar frumoasa-n letargie ,
A șoptit - Acum te umpli
Strașnic de blenoragie!

JURIDICEȘTE

Și veniră din Craiova
Și din Iași, din Roșiori
Toți juriștii, toți maștrii
Ș-ai dreptății slujitori.
Unii slabi, cu favoriti,
Alții sluți ca Tutancamen
Să asiste la examen.

Sala-i plină de discipoli
Și celebrități savante,
Numai capete ilustre
Și figuri interesante.
Când deodată Domn Profesor
Chel și cu priviri absente
S-adresează cu prestanță

Unei nostime studente:
- Cum e termenul juridic -
Zise el zâmbind agale,
Dacă eu aș pune mâna
Sub rochița dumitale?

Fata, roșie ca racul,
Dup-o scurtă meditare
Îi răspunse:

- Este maestre
Atentatul la pudoare!
- Foarte bine! A spus maestrul,
Însă fii bună și spune
Dacă dumneata mi-ai face
Mie, această chestiune,
Cum ar fi juridicește
Denumirea-n trei cuvinte?
Și răspunde domnișoara:
- *Profanare de morminte!*

Ion Pribeagu

DOAMNE RISIPITOARE DE EPIGRAME

ILUZII PIERDUTE

În pat cu el când am intrat,
Privindu-l ca pe-un semizeu,
Că-i foarte tare am sperat.
Și i-a fost tare... tare greu!

Florentina Loredana Dalian

ISTORIA

Chiar Herodot, al său părinte,
Iubind-o tare și cu foc,
N-a educat-o mai deloc
Și de atunci ea tot ne minte.

Florina Dinescu

OPINII DESPRE REVISTA EPIGRAMA

Lectura celor mai recente numere ale revistei Epigrama a fost de natură să-mi aducă multă bucurie măcar pentru faptul că mi-au amintit de minunata legendă a păsării Phoenix. Revista a fost și este publicația de referință a mișcării epigramatice autohtone și chiar dacă nu știm noi prea multe lucruri despre prima perioadă a existenței sale, cea din anii 1938-1943 păstorită la vremea aceea de Virgiliu Slăvescu și ajunsă conform unor documente la un tiraj de cinci mii de exemplare lunar, nu putem să nu luăm în seamă istoricul ei glorios. Tirajul despre care am amintit ne-ar putea face nostalgici pe noi cei de astăzi, numai că exact acest fapt este și foarte posibil să fi fost cauza care a dus, în anul 1943, la intrarea în adormire a publicației știut fiind că dictaturile, indiferent de cum se numesc ele, sunt foarte puțin îngăduitoare cu umorul în general și cu satira în special și nici acum nu putem spune simplu: *o tempora, o mores*, deoarece această situație este atemporală.

Oricum, reapariția revistei în anul 1993 poate fi considerată o victorie a mișcării epigramatice aflată atunci într-o perioadă fastă, dar și condusă de oameni de mare calibru intelectual. Sigur, condițiile acelor vremuri nu erau foarte propice unei apariții editoriale comparabile cu avântul pe care epigrama îl marca, așa că formula de tipografie a fost una care păstra tradiția cel puțin în privința formatului revistei. Un format banal a cărui copertă, un element foarte important pentru un produs literar destinat consumului larg, era atât de simplă încât putem folosi cuvântul inexpressivă. Nu fac desigur nici o vină nimănui deoarece acestea erau condițiile de atunci, dar, deși ele au evoluat rapid spre forme din ce în ce mai atractive revista a rămas în cadrul aceluiași conformism de tip tradițional, iar aici putem vorbi de o anumită aroganță a unora dintre cei care răspundeau de apariția acestei publicații. Întâmplător, în urmă cu vreo două decenii, am asistat la un dialog între un venerabil epigramist și redactorul-șef de atunci al revistei, un prieten al său.

Epigramistul, pe un ton foarte politicos, a afirmat că din cauza copertei, dacă un posibil cititor ar trece pe lângă un stand cu reviste în nici un caz nu va cumpăra Epigrama deoarece nu o va remarca. Extrem de vexat, redactorul-șef i-a spus pe un ton glacial că dacă nu-i place revista să facă el alta mai bună. Discuția s-a încheiat aici, iar bunele intenții ale epigramistului nu au avut nici un efect deoarece se izbiseră de zidul trufiei și suficienței redactorului.

Referitor la conținutul revistei, am convingerea că multă vreme a fost exact ceea ce avea nevoie comunitatea destul de restrânsă a epigramiștilor, inclusiv opinii ale unor personalități culturale asupra fenomenului, promovarea performanței, popularizarea acțiunilor mediatice, dar și studii calificate referitoare la exigențele acestei creații. Cu timpul însă s-a putut observa o oarecare atitudine părtinitoare din partea redactorilor și am constatat cu uimire că epigramiști demni de a fi publicați erau mai ales „prietenii” aleși după criterii absolut personale. În condițiile în care publicul țintă al revistei era și este fatalmente foarte redus numeric această atitudine a dus destul de repede la instalarea unei firești detașări a cititorilor, și așa puținii, cu efecte negative asupra impactului pozitiv al publicației. Apoi s-a renunțat la interviuri, au apărut tot felul de „întreceri” pe teme date, reportaje excesiv de laudative despre unele (numai unele!) festivaluri, sau clasamente de un jenant subiectivism și astfel publicația care trebuia să ne fie de suflet a devenit, din păcate, de evitat fiind predictibilă, anostă și chiar enervantă pe alocuri. Consider că această situație, perpetuată timp de aproape două decenii nu s-a datorat exclusiv conducerii revistei, ci în aceeași măsură și faptului că puținii dintre beneficiari au fost printre cei care au avut cuvinte de critică, cei

mai mulți dintre noi complăcându-ne din obediență sau interese meschine. Păcat!

Între timp însă revista a acumulat și unele erori strategice! Prima ar fi că s-a axat exclusiv pe epigramă, deși în domeniu era și o bogată activitate creativă puțin diferită precum poezia în formă fixă, ironică sau satirică, un domeniu foarte puțin prezent în alte sfere poetice, dar și aforisme ori texte umoristice scurte, dar de o calitate ireproșabilă. Ignorarea cu bună știință a acestui tezaur de creativitate nu a contribuit deloc la afirmarea prezenței epigramaștilor în lumea literară.

Nu a fost luată în seamă nici apariția altor reviste care promovau epigrama, dar care se adaptaseră mult mai bine condițiilor impuse de piață câștigând mult mai multă notorietate prin comparație cu Epigrama, iar acest fapt a dus la migrarea creatorilor de gen spre acele publicații, implicat scăderea nivelului calitativ al revistei.

Dar cum în acest an, 2024, s-a produs o schimbare la nivelul colegiului de redacție am devenit interesat și de posibilele modificări ale concepției despre forma, fondul și menirea revistei. Am constatat cu mare bucurie că noul colegiu a început să folosească forța graficii satirice mai ales că în domeniu chiar avem cu ce ne lăuda. Este desigur doar un început, dar am convingerea că lucrurile se vor dezvolta pe parcurs și iau în considerație articolul apărut în nr.108 din iunie 2024 al domnului Președinte al UER, cel care, cu delicatețea sa proverbială, aduce în discuție lărgirea considerabilă a ariei de explorare literară prin publicarea și a altor forme de umor, unele dintre acestea avându-și sorginea în modelul epigramei, adică expresii literare condensate însoțite de poantă. Este îmbucurător și faptul că tot în acest număr găsim textul Laudă Epigramei aparținând Președintelui interimar al USR, omul de cultură Varujan Vosganian semn că, iată, după decenii de ignorare, epigrama poate fi apreciată și de scriitori cu valoare recunoscută.

Și chiar dacă, în același număr al revistei, un material didactic debutează cu o gravă eroare referitoare la originea denumirii de epigramă, acesta își găsește locul și rolul în economia publicației prin faptul că oferă date istorice absolut necesare celor care ar porni pe drumul creației de gen, un fel de ghid al nobleței acestei bijuterii literare.

Recunosc, dacă în ultimul timp nu prea mai citeam revista, recente numere mi-au trezit din nou interesul și de aceea le mulțumesc sincer celor care depun eforturi pentru ca noi să avem o revistă fanion și le doresc mult succes în viitor.

Mihai Batog-Bujeniță

DOAMNE RISIPITOARE DE EPIGRAME

O, TEMPORA...

De-o vreme, mulți bărbați îmi spun
Că sunt la fel ca vinul bun;
Iar eu constat că astăzi, iată,
Nu se mai bea ca altădată.

ECONOMIE "CA PE ROATE"

Traiul nostru-i o povară,
Carul țării merge lent;
Caii trag din greu pe-afară,
Boii rag în parlament.

Violeta URDĂ

VITEZOMANUL GICĂ

Conducând mereu cu spor,
Vremea, nicidecum, n-o pierde;
Când apare-un semafor,
Suflă și... devine verde!

UNEI SALARIATE

În postul ei cât a lucrat,
Făcea întruna boroboațe,
Dar pân' la urmă a "zburat" ...
Taman la șeful ei în brațe.

Rodica HANU-PAVEL

UN EPIGRAMIST DISCRET

PROSTIA

E-o cameră obscură unde
Se revelează fiecare
Și-n care greu se mai pătrunde
Căci e o coadă la intrare...

LA O PREZENTARE DE MODĂ

Privind spre podium, cu uimire,
La torsul ei de căprioară,
Bărbații spun că-i prea subțire,
Femeile că-i prea ușoară!

ȘMECHERUL DIN FAȚA BLOCULUI

Turând bolidul său cu fițe,
Impetuos, când dă în spate,
Le face semn la trei pipițe
Și câtorva mașini parcate!

LINIA DESTINULUI

La ghicitoare când m-am dus,
Să-mi zică de noroc și boală,
Ea s-a uitat atent și-a spus
Că mi se vede palma... goală !

UN ȘOFER REMARCABIL

Accelerând cu consecvență
Și după cum avea el chef,
Ieși la urmă-n evidență...
Pe-un zid, în basorelief !

AMPUTĂRI SALARIALE

Deși tăierile-s un fapt sinistru,
Paradoxal mă bucur ca neomu',
Gândindu-mă că-n post de prim-ministru
S-ar fi putut afla chirurgul Ciomu!

MINIFABULĂ SOCIALĂ

Bătut cu biciul, fără milă,
De un stăpân denaturat,
A rumegat un bou, cu silă:
“De mâine intru-n sindicat!”

SECRETUL SUCCESULUI ARIVISTULUI

Văzând ce carieră are-n spate,
Ca să-nțelegi rețeta nu e greu :
O mică doză de tenacitate
Iar restul... impostură și tupeu !

UNUI POTENTAT CORUPT

I-a dispărut subit grandoarea,
Căzând din soclul impozant:
Atâția i-au facut onoarea
Și numai unul un flagrant!

EVIDENȚA ESCALELOR

Sunt marinari extrem de grijulii
Ce, înainte chiar de debarcare
În orice port, consultă, fiecare,
Tabelul cu... iubite și soții!

RROMII BINE INTEGRAȚI

Vedem frecvent în presă-acest
Model de șatră pitorească,
Făcând orice prin țări din vest,
Orice, dar fără să... muncească!

MILOSTIVENIA UNUI FALIT

Efectul crizei pentru el denotă,
Paradoxal, o abordare nouă:
Când cerșetoru-i cere o bancnotă,
Cu tot efortul, el îi dă... vreo două!

PEȘTII

Experți în intermediere,
Cu stoicism înghit obida,
Ca să ofere, cu plăcere,
Sex contra cost și gratis SIDA !

Grigore Chitul, Bistrița Năsăud

Din volumul: CĂLCĂIUL LUI AHILE

Booklook nr. 73 pg. 37

ȘI EI AU FOST ALPI-niști

RONDELUL ȘEFULUI

I-am făcut o epigramă,
N-am știut că mă complic...
Am sperat că ține seamă
Că eu nu-i sunt inamic.

Firu-n patru nu-l despic
Și nu fac din asta dramă;
I-am făcut o epigramă,
N-am știut că mă complic.

Șefu-atunci la el mă cheamă
Și-mi vorbește cam peltic:
„După ce că ești mai mic,
Pentru ce, măi panaramă,

Mi-ai făcut o epigramă?”

RONDELUL BURLACULUI

D-aia, frate nu mă-nsor,
Ca să nu fiu sub papuc;
Ea să tragă din trabuc,
Eu să fiu doar servitor...

Crede-mă, nu-s eunuc,
De harem nu-s păzitor,
Dar eu, frate, nu mă-nsor,
Ca să nu fiu sub papuc.

Căci n-aș vrea, ulterior
În instanță s-o aduc,
Faptele să-i reproduc
Față de judecător,

D-aia, frate, nu mă-nsor!

Gen. Constantin Bucos 1921-2018

PREȚURILE LA CRAMĂ

Vizitând aseară crama
Meditam printre butoaie:
Vinu-i vin, dar cu pastrama
Au făcut-o chiar de oaie !

TOAMNA

Când privești prin curți
Lumea se frământă:
Unii zvântă buți
Alții beau de zvântă.

EVA

Pedepsită, alungată,
Evei i-a fost scris
Să păzească viața toată...
Fructul interzis.

LOGODNA

E-un acord bilateral
Într-un cadru afectiv
Și-un modest aperitiv
La festinul nupțial.

PARADOX FEMININ

E-o rânduială de culisă
Caracteristică femeii:
Nu vezi pe ușa larg deschisă
Ce poți zări prin...borta cheii !

SOACRA

Iute foc și rea de gură,
Viespe cum o știm cu toții,
Acră ca o murătură,
Dulce când stă cu nepoții.

Jean Buhman 1922-2003

RONDELURI BAHICE

RONDELUL FILOZOFILOR

Gândea Socrate abătut
Privindu-l crunt pe Diogene
Ce în butoiul prea știut
Dormea visând la Melpomene

Să vezi, că vinul l-a băut!
Sau l-o fi tras în damigene?!
Gândea Socrate abătut
Privindu-l crunt pe Diogene.

Cum ca un pește este mut
Și e-n poziții cam obscene,
Cred nesimțitul c-a băut
Nutrind speranțe ambigene!

Gândea Socrate abătut...

RONDELUL CĂUTĂRIILOR ZADARNICE

Nu căuta că-i în zadar
Acolo nu mai e nimic.
Căci am luat din buzunar
Și cel din urmă firfiric.

Mi-e dor de-o cupă de Cotnar,
De o friptură, de un mic
Dar nu mai caut, e-n zadar,
Acolo nu mai e nimic.

Amor zici tu că-mi dai în dar
Și-un sân ai scos de sub ilic,
Mă răscolești ca pe-un sertar
Dar nici acolo nu-i nimic...

Iubito, cauți în zadar...

RONDEL DE IUBIRE

În mine patimi răscolești
Cu trupul tău semidivin
Născut din luturi diavolești
Purificat de cer senin

Și rece și fierbinte ești
Și-mi dai iubire, dulce chin
În mine patimi răscolești
Cu trupul tău semidivin

Sublime-arome răspândești
Și-n ochi luciri de opalin
Făcut doar pentru vise ești
Sus la *Cotnari* iubite vin,

Ce-n mine patimi răscolești...

RONDELUL GRELEI DESPĂRȚIRI

Ne vom vedea, păcat, mai rar
Și gândul printre pleoape-mi trece
Suspîn după un vis hoinar
De ani, în urmă cam vreo zece...

Ne-am întâlnit sub un umbrar.
La început îmi păreai rece;
Dar te-am sorbit, din ochi, ștregar,
Și-un zâmbet ai lăsat să-ți plece...

Deși-s deșert de foc solar,
Dorind ca apele să sece
Iubită sticlă din Cotnar;
Ficatul meu nu mai petrece,

De-aceea ne-om vedea mai rar

CÂND EPIGRAMIȘTII SE AMUZĂ

DEVOALARE

Un paparazzi-i autorul
Ce devoalase oportun,
Că șeful nostru, comandorul
De fapt... e un vestit șogun.

George Eftimie

Pagină cu și despre Mihai Batog-Bujeniță

Booklook nr. 73 pg. 39

SLALOM PRINTRE EPIGRAMIȘTI

"DORINȚA" UNUI CANDIDAT

Că n-o să iasă, "e datul sorții",
Dacă nu îl va vota și morții,
De-aceea luptă tot mai abitir
Să fie-o secție și-n cimitir!

"MÂNDRIE" LOCALĂ

N-o considerați gargară:
Toți tinerii din al meu târg
Au vile mari, muncesc cu sârg...
În altă țară.

Petru Ioan Gârda, Cluj

ÎNDEMN POLITIC

Să fii curat și inocent,
Ca să ajungi în Parlament,
Și-acolo bine să te ții,
Poți să comiți doar porcării!...

AVANTAJ ÎN CRIZĂ

Pe lângă simplul cerșetor
Lovit de foame cu frisoane,
Doar dacă ești conducător,
Cerșești din UE milioane!...

Gheorghe Bălici, Chișinău

NECESITATE

E cenzură pe arginți,
Pe silabele din gură,
Peste clipele fierbinți...
E nevoie de cenzură!

PERSONAJE

Unul e opac, obtuz,
Ne lasă fără cuvinte,
Altu-i constipat, confuz...
Însă cu ce har ne minte!

Teodor Jacotă, Botoșani

BĂRBATUL

O ființă care n-are
Nicio destinație,
Dar visând la relaxare,
Intră-ntr-o relație.

COMPASIUNE

Îl duc pe soțul ei, săracul,
Și-atâta lume-l înconjoară,
Când știe că va da de dracul
...a doua oară.

Grigore Cotul, Bistrița-Năsăud

TOAMNĂ GREA

Cum bani-i dau pe dări și pâne,
Cînd frig e-n casă și iar plouă,
Să număr greve-mi mai rămâne...
Că prim ministrul... n-are ouă.

INVITAȚIE - RECLAMĂ

La Casa Brâncuși de veniți,
Serviți răciturii minunate
Din toate, de care doriți...
Dar nu din Guvern, din păcate!

Gheorghe Bălăceanu, Iași

UNUI EPIGON AL LUI PĂSTOREL

Chiar dacă-ți plac licorile cu spumă,
Amice, nu vei fi nicicând spumos
Deoarece iei băutura-n glumă...
Maestrul o lua în serios!

PREȚ

Mi-a spus un deputat vestit
Că n-a vorbit nicicând în glumă:
Mă rog, și eu sunt om cinstit,
Dar nu chiar pentru orice sumă!

Ion Diviza, Chișinău

UNEI FETE

Nu știu cine-i „precepețul”,
Cum a fost „evaluată”,
Dar i-a spus odată prețul
Și de-atunci nu mai e fată.

PE PLAJĂ

Remarcau fetele toate
Fără pic de melodramă:
Și-a dat cu bronzul pe spate
Și pe față cu aramă.

Gheorghe I. Gheorghe, București

PRIMARUL SEPTUAGENAR

De când a ajuns pe post
Și-nvârtește niște bani,
Toți îl bagă unde-a fost
Acum șaptezeci de ani!

TRISTUL ADEVĂR

Citind raportul de țară,
Situția e clară:
Pe cuprinsul țării mele,
Sărăcia-i de trei stele!

Girel Barbu, Buzău

UN C.U.C. DE LA MALUL MĂRII

COLECTAREA SELECTIVĂ A DEȘEURILOR LA NOI

Ca tot românul inventiv,
Înveți să strângi, de cum te naști,
Gunoiul numai selectiv,
Adică doar din an în Paști.

ZIUA PORȚILOR DESCHISE

Destine strâmbe, compromise,
Mai nou așteaptă-n calendar
O zi a porților deschise
Chiar și la penitenciar.

SMS-URI DE SĂRBĂTORI

Primesc, de Paște și Crăciun,
Mesaje ce mă-ndeamnă - vai! -
Să fiu mai blând, să fiu mai bun;
În restul anului nu-i bai...

ARIVISTUL ZILELOR NOASTRE

Cu învârteli întreaga-i viață
S-a ocupat și-acum, deodată,
Ar da chiar cărțile pe față,
Dar n-are una-n vila toată.

FILOZOFIE DE VIAȚĂ

Accepți, încetul cu încetul,
Că-n amărâta noastră viață
Să lupți cinstit e tot secretul
Spre a sfârși ca o piaiță.

RECICLAREA ȘI IMPEDIMENTELE SALE

Deșeuri sunt și vor mai fi,
Dar, după cum oricine vede,
Problema n-ar fi ele, ci
Taman gunoaiele bipede.

COSTURI

În epoca profund anostă,
De soartă nouă hărăzită,
E omenia gratuită,
În schimb, trădările ne costă.

COMPROMISURI ÎN CĂSNICIE

Fiindcă m-ai dat pradă friicii
C-o să mă lași, iubito-n pom,
Renunț la berea cu amicii.
Am zis la bere, nu la rom...

ADN ROMÂNESC

O soartă care-n chingile-i ne strânge,
A tot făcut mereu, ca un blestem,
Independența s-o plătim cu sânge
Și-n sânge dependența s-o avem.

NARCOMANUL

Din praful alb trăgând pe nară,
Filozofa, aproape mort:
„Adicția nu-i chiar povară,
Dar dependența n-o suport!”

OM CU SCAUN LA CAP

Decis să ieși din toate bine
Și prin meandre să răzbești,
Discernământu’-l porți cu tine,
Dar nu te-nduri să-l folosești.

ȚĂRANUL ROMÂN

Urmându-și crez și simțământ,
Țăranul nostru și-a dorit
Constant o palmă de pământ
Și ce de palme a primit...

SPIRIT DE SACRIFICIU

Găsești și astăzi în popor
Destui bărbați dispuși, se pare,
Să moară pentru tricolor,
Mânjind platoul de filmare...

Ionuț Daniel Tucă, Constanța

BOALA GELOZIEI

Mitică Catargiu doarme dus. Asta pentru că, în ziua trecută, adora-ta lui soție, Maricica, l-a dus la medicul psiholog. Este vorba de cele-brul Vasile Cuțitaru, până nu demult, un eminent chirurg. Un pândal-nic de malpraxis l-a determinat brusc să-și schimbe specialitatea. Fiind puțin beat, în loc să amputeze membrul inferior al unui bărbat accidentat, i-a amputat alt membru.

- Domnule doctor, zise Maricica, soțul meu are halucinații. Crede că-l înșel.

- Nu cred, doctore! o contrazice ferm Mitică. Sunt sigur. L-am gă-sit în șifonier. Îl cheamă Costică.

- Vai, domnule, nu trebuie să faceți o tragedie din asta. Toți găsim hoți în șifoniere. Dacă v-a furat un costum, o să vă ia doamna altul nou.

- Nu mi-a furat niciun costum. Din contră. Omul era gol-pușcă și, așa cum era, a luat-o la sănătoasa. Eu m-am ales cu costumul lui, dar nu prea îmi vine. E cu două numere mai mare.

- Domnule Mitică, zise doctorul Cuțitaru, marele savant Sigmund Freud spune că femeile nu înșeală. Ele doar compară. Vor să se convingă de faptul că soțul este mult mai bun la pat decât alți bărbați. Și dacă nu cumva, numărul lui este mult mai mic. Vorbesc de costum, bineînțeles.

- Așa este! sare repede Maricica. Costică nu-i bun de nimic. L-am acceptat numai pentru că mi-a adus un buchet de orhidee.

- Vedeți ce înseamnă puterea florilor? zise psihologul. Dumneavoastră îi aduceți flori doamnei?

- Nu aduce, domnule doctor. Ultima dată mi-a adus în ziua nunții. Era buchetul de lămâiță al miresei, pe care am fost nevoită să-l arunc.

- Nu-i aduc, ripostează Mitică, pentru că florile sunt scumpe și eu nu sunt doctor. Dar, îi aduc mereu floricele.

- O femeie superbă, ca doamna Maricica, nu se cucerește cu floricele. Apropo, stimată doamnă, sânii aceștia nevrotici nu doresc o consultație psihologică? Îi programez mâine la ora 17.30.

- Vă asigur că vor fi punctuali, domnule doctor.

- Iar dumneata, domnule Mitică, suferi de o gelozie patologică hipotalamică acută severă. Îți recomand acest puternic somnifer. În câteva zile, te va vindeca miraculos.

Acum, Mitică Catargiu doarme dus. Adorata lui soție, Maricica, se strecoară tiptil de lângă el, deschide ușa șifonierului și zise cu glas șoptit, dar melodios:

- Costică, hai!

Mihai Frunză, Brăila

DIN FONFLEURILE LUI M.B.B.

- * *Frunzele de laur sunt foarte otrăvitoare! Mai ales când le poartă alții!*
- * *Isus a transformat apa în vin! Eu am transformat vinul în alte lichide! Se pune?*
- * *În carantină mi-am pierdut mințile, însă am câștigat cinci kilograme în greutate.*
- * *Nu te lăsa jefuit de amatori! Experții din bănci te așteaptă cu brațele deschise!*
- * *Ca să fii mulțumit, învață întâi să mulțumești.*

Booklook nr. 73 pg. 42

RONDELELE IRONICE AL UNUI FOST APLI-nist

RONDELUL MÎNĂSTIRILOR

Vara pe la mânăstiri
Când veneau doar cărturarii
Sculptorii și iconarii
Spre cucernice tihniri

Picura printre frunzarii
Slava scumpei moșteniri
Vara pe la mânăstiri
Când veneau doar cărturarii.

Ahtiați de leneviri,
Astăzi vin și demnitarii
Să se uite ca măgarii
Prin ceasloave și psaltiri

Vara pe la mânăstiri.

RONDELUL SALOANELOR

Prin saloanele de rang
Când descind ca să mă-mbăt,
Nedorit ca un bitang,
Ca o pată pe omăt,

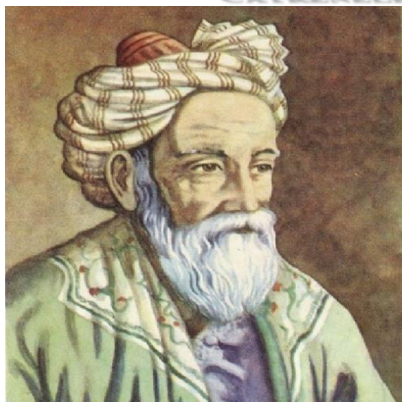
Lustrele „balang — balang”
Sar din cui departe hăt,
Prin saloanele de rang
Când descind ca să mă-mbăt.

Ca un soi de bumerang,
Azvârlit vin îndărăt
În galop, să mă desfăt
Ca pisicile în gang,

Prin saloanele de rang.

Ion Bolocan

CATRENELE VINULUI ȘI ALE IUBIRII

Un om prin lume trece. El nu e musulman.
Nici infdel nu este. Nu crede-n legi și zei.
Nu neagă, nu afirmă. Dar vezi în ochii săi
Că nimenea nu este mai trist și mai uman.

Nu mi-am făcut vreodată din rugi șirag de

perle

Ca să-mi ascund noianul păcatelor cu ele.
Nu știu dacă există o Milă sau Dreptate
Dar totuși, nu mi-e teama: curat am fost în

toate.

Omar Khayyam în traducerea lui George Popa

Mai toarnă-mi vinul roșu ca un obraz de față.
Curatul sânge scoate-l din gâturi de ulcioare.
Căci, în afara cupei, Khayyam azi nu mai are
Măcar un singur prieten cu inima curată.

Natura cu-ale sale stihii și elemente,
Sofismul și-adevărul - îmi sunt indiferente.
Dă-mi vin și atinge harfa cu modulații moi
Asemeni cu-ale brizei ce trece ca și noi.

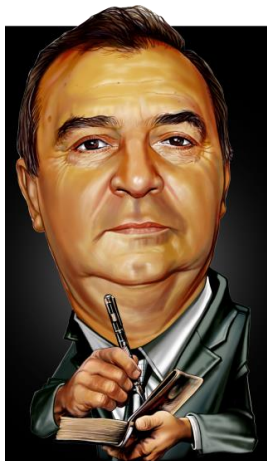
Sunt clipe când îmi pare ca tot ce-a trebuit
Să aflu despre lume, de mult am deslusit.
Dar stelele mă mustră tăcut din patru zări:
"N-ai dezlegat nici una din marile întrebări".

În această seară vinul mă-nvață-un sens mai
pur:

Cu sânge cast, de roze, paharele ni-s pline,
Iar cupa-i modelată din închegat azur.
Și noaptea-i pleoapa unei lăuntrice lumine...

IRONIILE LUI „MOȘ MARTIN”

CURIOZITĂȚI

Gramatica pe mine m-a mirat,
Ba câte-odată chiar m-a uluit,
Că "strâns-unit" se scrie separat,
Iar "separat" se scrie strâns unit!

DOSAR DE INVENȚIE

Prin definiție, de bază,
Să iei că șeful nu semnează;
Devine binevoitor
Doar dacă-l iei... coautor!

EFACT

Vin de Otonel,
Salbă de rubine...
Tu îl bei pe el?
El te bea pe tine!!!

IDILĂ

Gura-i mică și plăpândă,
Pe urechea-mi fremătândă,
Dinadins și-o reazămă:
- Hai... sponsorizează-mă!

CONSTATARE

Ochii tăi - izvor curat,
Părul tău, bogat tezaur,
Numai când vorbești constat...
Că tăcerea e de aur!

ÎN CONCEDIU

"Miss" Neptun, "miss" Costinești,
Zeci de "miss" în vara asta:
Toate "mi-s dumnezeiești",
Numai eu "mi-s" cu nevasta!

METAMORFOZĂ

Medicii, fără-ndoială,
S-au schimbat și pot să zic,
Nu te caută de boală
Dar te caută de... plic!

NEPĂSARE

Când se duce-n deal la fân,
Cu drăguța dumnealui,
Stă cu mâinile în sân,
Însă... nu în sânul lui!

ARTA CERE SACRIFICII

La o masă cu amicii,
De condei și de penel,
Am sacrificat un miel.
Arta cere... sacrificii!

EFACTELE SCHIMBĂRII MODEI

De când draga mea pe trup
Nu mai poartă mini-jup,
"Lunca-i luncă, iarba-i verde,
Ce-am iubit nu se mai vede!"

MĂRTURISIRE DE LOGODNĂ

O privire de la fată
Mă îmbată,
Maică-sa, când mă privește,
Mă trezește!

Viorel Martin, București

ÎN AMINTIREA UNUI DRAG COLEG ȘI PRIETEN

APROPO DE "JOS GUVERNUL!"

Sloganul ăsta vechi, eternul,
Să nu-l aud, precum am spus,
La ce să răsturnați Guvernul
Când toate sunt cu fundu-n sus!?

LA VOT

Împiedicându-mă de-o treaptă,
Mi-am pus în ipsos mâna dreaptă
Și, neslujindu-mă, nătânga,
În turul doi, votai cu... stânga.

CURRICULUM VITAE

N-am bani în bănci, nu-s nici dator,
Trăiesc la bloc, ca om de rând,
De vinuri fine amator,
Căsătorit. Din când în când...

REGRETE TÂRZII

Acum când viața mi s-a scurs,
În cimitir iau locu-n fine.
Păcat că nu s-a dat concurs,
Erau... destui mai "buni" ca mine.

DESTĂINUIRE

Eu am relații ideale,
(Respect a dragostei uzanță)
Nu știu de-s extraconjugale
Dar "extra" sunt, cu siguranță.

OLTEANUL NAVETIST

Olteanu-n tren este ca râia,
Dar vorba lui o să vă placă,
El merge doar cu clasa-nțâia...
Pe-a doua n-a mai vrut s-o facă!

VARIII TEORII DESPRE GENEZĂ

Sunt ipoteze – 'ntortocheate,
Dar nu-i nici una mai de soi,
Doar Darwin cred c-avea dreptate:
Prea-mi zice soața... maimuțoi!

MINULESCIANĂ

Nu-ți cer nimic, dar cel puțin discern
Ce-ar trebui să-ți cer mai insistent:
Dă-mi bogăția celor din Guvern
Și somnul unora din Parlament.

GHINION ROMÂNESC

Să vii sărac în Capitală
Trădându-ți neamul de oier,
La Parlament să intri-n sală
Și-n patru ani... să pleci boier!

GÂNDURI PREOPERATORII

Lăsați-mă să mor neoperat!
Numai când văd chirurgul, mă-nfioară...
Că n-am curajul să mă las tăiat
Și... nici atâția bani câți o să-mi ceară!

VISUL UNUI ȚĂRAN

Vroia trei case și mulți bani,
Mașini, plimbări în Occident,
Cum a văzut la mulți "țărani"
Ajunși, ce-i drept, în Parlament

VIS RECENT

Fu visul cel mai fericit!
Sosise soacra pe la noi
Și se făcea că a venit
Să-și ceară fata înapoi!

Nichi Ursei

REMEMBER

AVOCATE ÎN PANTALONI

Privind la silueta lor,
Din postul de judecător,
Îți zici jurat, dregându-ți părul:
Se conturează adevărul.

ȘAHUL

E un joc cu piese multe,
Ce le muți mai delicat,
Dar când joci cu fete culte,
Nu dai Mat și iese... Pat.

ALEGERILE

Mi-a cerut să precizez,
Atunci când îmi dă hârtia:
- Ei! Cu cine-o să votezi?
- Păi nu vezi?!... Eu, cu soția!

UNUI LĂUDĂROS!

De o vreme, când zici "paște",
Nu mai ai nici-un temei...
Că exact se potrivește,
Ciclul tău, cu ciclul ei!

MAREA NEAGRĂ

E neagră marea până-n zare,
După puterile naturii...
Dar nu-i atât mie îmi pare,
Ca vecinu-n cerul gurii!

BÂRFĂ

Toată lumea o bârfește,
Că duduia ține-un pește...
Dar, probabil nu se știe,
Că și dânsa e... scrumbie!

Constantin Păun

DE CE BEAU?

Eu de-aia beau, ca să mai cresc.
După un litru dat pe gât,
Când în oglindă mă privesc,
Mă văd de două ori pe-atât!

MUSAFIRII

Când îi inviți la un festin,
Prilej real de-a mai petrece,
O parte uită și nu vin,
Iar restul uită să mai plece.

ÎN VIITORUL APROPIAT

Când vom păși-n Comunitate
Cu surle, fast și protocol,
Vom ține mâinile la spate
Să nu se vadă fundul gol.

PERSPECTIVE MATRIMONIALE

De ai noroc, o vei găsi
Pe cea cu care poți trăi!
Dar fericire-ți poate da
Cea făr' de care n-ai putea!

CERTITUDINE

Chiar de risc să-nfrunt surghiunul,
Da-voi glas aserțiunii:
La bărbați - trecutu-i unul,
La femei trecutu-i... unii!

George Petrone

DANUBIANUL DÂMBOVIȚEAN

ARISTOCRATICĂ

Nu mai sunt nobili, bunăoară,
Și-o spun s-audă toți confracții,
Patricieni, la noi în țară,
Au mai rămas numai cârnații!

ELECTORALĂ

La votare, deopotrivă,
Morții au votat cu noi;
Ia te uită ce activă
Este viața de apoi!

SOMN UȘOR

În Parlament se doarme fără jenă,
Un fapt perpetuat de ani și ani,
Dar faptul care tot îmi dă migrenă
E că aleșii, totuși, dorm pe bani.

RISIPĂ DE LUMINĂ ÎN PARLAMENT

Sunt multe lămpi și becuri, și constăți
Că,-n Parlamentul cel bicameral,
Aleșii noștri-s foarte luminați,
Dar din păcate,... artificial.

DEMNITATE

Ducând o viață de coșmar,
De lipsuri plină și umilă,
Un lucru este însă clar:
Poporul este demn... de milă.

OCOLIREA BISERICII DE PAȘTE

De biserică se naște
Un pios și veșnic dor:
Mulți o ocolesc de Paște,
Alții, toată viața lor.

ALEȘII NOȘTRI

Aleșii noștri, mult blamați,
Deși nu au idei sublime,
Nu-s totuși niște nespălați,
Că mai fac baie de... mulțime!

LUPTE

Romanii, un popor cu multă stare,
Luptau în circuri mari, cu rele fiare,
Românii lupta o perpetuează
Cu fiarele ce azi îi guvernează.

GUVERNUL NOSTRU

Guvernul nostru-i dintre cele
Ce, dintr-o grijă foarte mare,
Ne protejează azi de rele
Dar, și mai mult,... de bunăstare!

PARLAMENTARILOR

Dormind în Parlament, tot anu'
La microfon ei nu se-avântă,
Deci, ei sunt, cum a spus Gârleanu,
Din lumea care nu cuvântă!

COMUNISMUL

Nu găseam nici un remediu
Dacă n-aveam comunism:
El ne-a scos din Evul Mediu
Și ne-a-ntors în Sclavagism...

Radu Ionescu-Danubiu, București

DECLARAȚIA VOTANTULUI

De ce-ai votat?

Mă numesc Șofronie Aurel și tot ce declar vă jur că este adevărat. În data de douăzeci și nouă iulie anul curent s-a desfășurat Referendumul și la noi în comună, iar secția de votare a fost la Școala Generală, care este vecină cu locuința mea. V-aș ruga să nu mă întrebați decât ce privește persoana mea, că io nu mă uit printre gard, ca alții, să văd cum au dat foc la buletinele de vot lângă tomberonul din spatele sălii de sport, exact ca și la alegerile pentru primari, când s-au bătut consilierii cu aracii de la via lu' Ilie.

Io pot să vă spun că m-am dus la vot, da' mai bine nu mă duceam, că acum nu mai eram anchetat și bruscat, însă nu se știe că dacă luau ailalți îmi aplicau același tratament că de ce n-am fost asta însemnând că țin cu inamicu'. Vă promit că data viitoare când o fi alegeri pentru ceva mă internez la spital și cer pastile de dormit pentru o săptămână sau o lună, cât durează până se află cine a ieșit, ca să mă pot bucura alături de ei.

Io nu știu nici când unul bine îmbrăcat care a coborât dintr-o mașină neagră a adus alți saci cu buletine de vot și a zis: „Pe ei, pe mama lor!” că eram în grădiniță adunam troskotul pentru ceaiurile de rinichi, acolo unde am primit tratament cu bastonul în această dimineață la ora șase, că mascații se scoală cu noaptea în cap. Nu am spus nimănui că un consilier m-a întrebat: „Cu matale, ce e bre, pe'aci?” și io i-am răspuns că vin să-mi exercit dreptul că așa spuseră unii la televizor și dumnealui m-a sfătuit cu o bancnotă de o sută de lei să merg la cârciumă să mă cinstesc și io m-am dus și am găsit acolo și pe alții, iar după ce ne-am făcut praf am plecat încolonați pe lângă gard și cu buletinu' în mână de nu ne-a mai putut nimic convinge să nu votăm. La băutura omul nu măi judecă și de-aia m-am dus!

La alegerile de președinte m-au pus să aduc de acasă și copia de pe buletinu' lu' soacră-mea, ce dacă ea murise și am fost ascultător. Tot atunci i-a revenit vederea pentru câteva momente și lu' țața Marița care e oarbă de când are însoțitor pe pușlamaua de fi'su și ea a văzut doar cât să pună ștampila, apoi ca o nefericită ce e a orbit la loc. De-aia am vorbit cu nevastă-mea aseară că ar fi bine să avem alegeri mai des să-și revie și Mița lu' Guloi care a căzut pe jos și toată lumea s-a făcut preocupată până au ieșit aia cu sacii! Vă mai repet încă o dată de ce m-am dus la vot și cer anulare lui, că eram beat, deci n-am știut ce fac nici eu și nici ailalți! Așa să-mi ajute, bunul președinte!

Semnez eu și întreaga comună! ***Ptr.conformitate Any Drăgoianu***

RISIPITOR DE EPIGRAME

AUTOEPITAF CU REGRETE

O, Doamne, tristă năpastă,
Vorba vestitului Dante,
Când te plânge o nevastă
Și vreo șapte-opt amante.

EPITAFUL ONOAREI

În criptă doarme dusă,
Tare supărată, foc,
Că ea a fost răpusă
Și hoția-i ține loc!

Vasile Vulpașu, Strehaia

EPIGRAMELE UNUI MARE IRONIST CONTEMPORAN

RUGĂ

Sunt, Doamne, oaia rătăcită,
Păcate strâns-am cu duiumul,
Nu mă mai duce în ispită
Fiindcă știu și singur drumul.

OMUL E SUPUS GREȘELII

Păcătuiind c-o fată mare
Eu Domnului ceream iertare...
Și-acum greșesc la vârsta toamnei
Și cer mereu iertare... doamnei.

EXTAZ

Tu ești iubirea mult visată
Și-ți sunt supusul credincios.
Nicio femeie, niciodată,
Nu m-a mințit așa frumos!

RIGORILE ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PARTICULAR

Cât îi fuse lui de greu
Să ia diploma-ntr-o vară,
Știe numai Dumnezeu,
Rectorul și-o secretară.

Mircea Dinescu, București

DIN VREMURI DE MULT TRECUTE

ÎN POLITICĂ

În politică devii
Om de frunte, dacă ști
Ori să perii,
Ori să sperii!

CELOR DE JOS

O, sărmană talpă-a țării,
De-a ta soartă mă-ngrozesc:
Cei din fruntea guvernării
Rând pe rând te pingesc.

UNEI DOAMNE

Plăpândă ca și frunza-i doamna,
Dar diferența este una:
O frunză cade numai toamna,
Ea cade-aproape-ntotdeauna.

PENTRU ȚARĂ

Priviți ce mândru este!
Să lupte pentru țară,
El fost-a vitejește,
La partea sedentară.

PE STRADĂ

Omul care mâna știe
S-o întindă necurmat,
Nu se poate să nu fie
Cerșetor sau candidat.

Ion Ionescu Quintus 1875-1933

INVITAȚI DE ONOARE ÎN BOOKLOOK

Maestrii cu-ale lor scânteieri șugubețe

AMINTIRE

Cu-un drag al meu prieten, Păstorel,
Și două foarte nostime femele,
Ne-am întâlnit sub baldachin de stele,
Într-o grădină zisă Fluturel.

Era o noapte-a nopților model.
Prin toamnă funigei schițau dantele,
Sub cer albastru ca de peruzele.
Iar noi ne-mprospătam cu turburel.

Selena plină arginta Pomona
Și Bachus ne-mbăta cu beladona...
Și clipele zburau ca vântu-n lunci...

În amintirea lor ridic paharul
Și spre-al goli mereu, precum atunci,
Alung din mine septuagenarul.

Mihai Codreanu

RĂSPUNS

S-alungi, maestre, necuviinciosul,
Așa precum ai terminat sonetul,
Să știe toți că una e poetul
Și alta este omul, păcătosul.

Satan a-ncremenit și el, procletul,
Când i s-a arătat în sus cu josul.
Și însuși Caron știe că prinosul
Și-l va lua cândva, dar mai cu-ncetul.

Mai falnic ca un porfhyrogenet,
Poetul, când e-n adevăr poet,
Sfidează a clipitelor cascadă.

Deci, cea din urmă ne găsească bând,
Ca Dionysos nu cumva să creadă
Cum că suntem nemuritori de rând.

Al. O. Teodoreanu

ÎN AMINTIREA UNUI MARE IRONIST; PSEUDOSONETE

VIRGINITATEA LA APOGEU

Când fete azi, emancipate,
Doresc să aibă noi senzații
Iar sexul naște noi tentații,
Virginitatea-i raritate

Dar mulți bărbați, din vanitate,
Cu o virgină vor relații
Aceasta fără complicații,
Ce le-ar știrbi din demnitate.

Problema are rezolvări,
Eliminându-se și frica:
Bărbați sosesc din patru zări,

Discret, spre-a nu afla "amica"
Când face zilnic programări,
Prostituata... Virginica.

TRATAMENT INEFICIENT

Spre boală când te duce valul,
Și internat ești de urgență,
Cerând la Pronie clemență,
Salvarea este doar spitalul.

Gonind din tine animalul,
Te porți frumos și cu prudență
Ești răsplătit cu competență
Și bolii îi aștepți finalul .

Dar nu e lucru de mirare,
Ca internarea ta urgentă
Să aibă-o tainică urmare

Plecând cu inima ardentă
Mult mai bolnav la externare,
Îndrăgostit de asistentă.

Dan Căpruciu

ÎNAINȚAȘI DE SEAMĂ: MIRCEA TRIFU (ZL)

CAVALERISM

Când omul fuse gata să se-nece,
Nevasta lui țipă sfășietor
Și înspre ea s-au năpustit vre-o zece
Să-i dea, femeii, primul ajutor!

CONFESIUNE DE 1 APRILIE

Iubita mea se dovedește
De-o consecvență colosală:
O zi pe an mă păcălește
Și-n restul zilelor mă-nșală.

ZVONUL

Un călător neobosit
Pornit în cursa buclucașă
În care altu-ar fi slăbit
Dar el, din contra, se îngrașă.

DIN NOU FEMEIA...

Femeia, veșnică ispită,
Mereu nedezlegat mister,
E înger când te solicită
Iar după-aceia-i Lucifer.

VARIANTE PITAGOREICE

Doamna Y grec și-a montat
O catetă la bărbat
Și găsi că o amuză
Starea de ipotenuză.

INSTANTANEU ÎN MUZEUL LUVRU

Venus, toată numai grații -
Mâini nu are și-i păcat:
Ascultând ce spun bărbații,
Ce mai palme le-ar fi dat!

FEMEIA

Femeia e un alfabet
Pe care îl înveți încet
Și-l uiți deși nu-ți prea convine
Exact când îl cunoști mai bine.

LA O BERE

Tatei i-am șoptit posac:
- Blondă, brună, tot un drac.
- Și-unde pui, răspunse tata,
Că nu-i înger nici roșcata!

AFLUENȚĂ DE FALȘI EPIGRAMIȘTI

De-un timp, genetica proclamă
Că s-a născut o spiță rară,
Ce moare pentru epigramă...
Da-n prealabil, o omoară!

PUTEREA OBIȘNUINȚEI

Așezându-se în pat,
Lângă draga-i nevestică,
Din rutină a-ntrebat:
Singurică?... Singurică?...

VORBE DE DUH

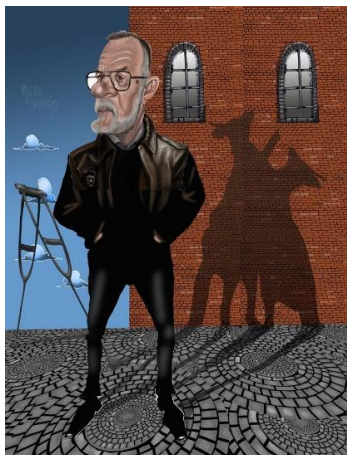
“În fiecare dimineață mă uit în Forbes la lista cu cei mai bogați oameni ai Americii. Dacă nu sunt acolo, plec la muncă”. – Robert Orben

“Când eram copil îmi doream un câțel. Dar ai mei erau săraci. Așa că îmi cumpărară o furnică”. – Woody Allen

“Conștiința este o soacră a cărei vizită nu se termină niciodată”. – Henry Louis Mencken

“Banca este locul de unde vei primi bani cu împrumut dacă dovedești că nu ai nevoie de ei”. – Bob Hope

CLEVETICI

Dintr-o eroare de greșeală s-a născut bărbat, chiar dacă ar fi trebuit să fie femeie, cu statut de cață, megafon la purtător, clevetitor cu ziua, aprins permanent de dorința de a bârfi, de a răspândi zvonuri, cu aerul că nu face altceva decât să preia și să transmită folclor imund. La exterior ambalajul este agreabil și înșelător, pilozități și excrescențe care nu îi deconspiră apetitul aproape clinic pentru vorbe, șoapte, fără-de-noime care fac rău, învrăjlesc, dărmă prietenii lăsând locul urii și privirii piezișe. Aceasta este starea lui naturală, o necesitate biologică, ca și funcțiile fiziologice și nu o dată în anumite dispute politicești, economice și de piață este folosit ca răspândac, zvonitor, transmițător de cuvinte negre cu efecte în timp.

Îl poți întâlni în locuri publice, la colocoaviale bărbătești, mai mult sau mai puțin festive, unde pândește momentul pentru a-și lansa urdorii, unsoarele, murdăria cuvintelor care lovesc și rănesc. Are o tehnică deosebită în a lansa un crâmpei de idee, o ciosvartă de întâmplare și așteaptă răbdător – ca un indian autentic – momentul în care i se cere continuarea.

Parșivenia lui ridicată la rang de artă îl povățuiește întotdeauna să nu vândă totul deodată, să mai lase pe la margini și până la mijloc, până la miez mai este drum, mai este vreme, în timp ce omul avizat fierbe în suc propriu închipuind scenarii și răzbunări. Nu cred că nu știți despre cine vorbesc, s-a ajuns acum, urcând pe hoiturile cuvintelor murdare, pe aservirea clientelară și se simte foarte bine, chiar dacă în jurul său disprețul se simte, dar nu se manifestă. Ceea ce îl detașează de restul clevetitorilor, niște amatori cu ifose, este faptul că nu scrie ceea ce spune, nu lasă o semnătură, nici un petec de hârtie cu scrisul său, cu transcrierea și traducerea zvonurilor. Rămâne într-un folclor colocoavial, știe unde și când să arunce o vorbă și aceasta nu se duce în vânt, are știința meteorologiei sociale și de aceea nu ratează și nici nu este prins de ochiul vreunei furtuni punitive. Am aflat – și sursa este sigură – că unul dintre cei pictați de cleveticiul nostru i-a aplicat un șut în fund, într-un spațiu public, la o vespasiană, pe când își consuma lipsa mică, dar n-a reacționat în niciun fel, nici măcar nu s-a întors să vadă cine i-a așezat un autograf pe fundul ce-i ține loc de obraz. Omul acesta va ajunge departe: întotdeauna este nevoie de câte un asemenea ipochimen dotat cu toate armele murdare, în războaie mici și murdare unde la rigoare poate să fie și luptător, dezertor, dar și vivandieră. Iubiți-l, detestați-l, el vorbește, vorbește, deci există.

Cornel Udrea

VORBE DE DUH

„Împrumută întotdeauna bani de la un pesimist. Nu se va aștepta să îi dai înapoi”. – Oscar Wilde

„Un om de succes este unul care face mai mulți bani decât poate cheltui soția sa. O femeie de succes este o femeie care poate găsi un astfel de bărbat”. – Lana Turner

“În cazul în care crezi că nimănui nu îi pasă dacă ești sau nu în viață, încearcă să te eschivezi de la câteva plăți pe care trebuie să le faci”. - Earl Wilson

Booklook nr. 73 pg. 52

ÎN MEMORIAM

T OAMNA PE DRUM

- Te-am văzut mai ieri, nevăastă,
În porumb c-un derbedeu!
- Și, ce-mi pasă mie de-asta!?
Ce, era porumbul meu!?

ALTĂ VIAȚĂ

Avurăm cea mai sumbră soartă
Când depindeam de-Nalta Poartă.
Ce fericiți suntem acuși,
Că stăm în fața unor uși.

AMINTIRI

Femei cu trupuri de bacante
Doreau să-mi fie doar amante...
Eu nu și nu, că am un crez!
Da-n visul următor cedez...

URMEAZĂ

Azi traiul nu-i deloc decent
Iar țara e în criză mare,
Dar n-am ajuns în faliment,
Să mai avem puțin răbdare...

EPITAF PENTRU LENE

În cripta asta cenușie
E lenea noastră înhumată.
Ne-a părăsit pe veșnicie!
(Capacu-l punem altădată).

TELEFONUL

N-ai de ce să îl asemeni,
E-o minune prea dibace!
Drept e că-i făcut de oameni,
Dar și el pe câți îi face...

UNUI STĂRUITOR

A criticat un ceas jumate
Pe cine, ce, nu am habar,
Atâta le-a-ncurcat pe toate
Că parcă-i critic literar.

CA-N CODRU

Azi se fură ca-n pădure
Și-i normal și foarte logic
C-au ajuns ca să ne fure
Chiar și ceasul... biologic!

CALOMNIE

Mai zice câte-un păcătos,
Că șefii luptă pentr-un os.
Eroare! Adevăr zic vouă,
Că osul ne rămâne nouă.

Mircea C. Dinescu

SIMPLE FRUNZĂRELI

- Dacă vrei să-ți aduci aminte de mine, uită-mă ! (*Alzheimer*)
- Când te uiți după alte femei, închide ochii ! (*Lucrezia Borgia*)
- Am învățat mai mult pe dinafară. (*Un bursier în străinătate*)
- Dacă vrei s-o duci bine, ține minte ... minte ! (*Baronul Munchhausen*)
- În memoria mea se va ridica sigur un monument. (*Ana Aslan*)
- În dragoste, cel mai bun leac este uitarea. (*Un voyeur*)
- Când a început distracția, am dispărut într-o canalizare. (*Un pieton distrat*)
- Ia să vedem ce le mai trece unora prin cap ! (*Lunetistul*)
- Unii se simt bine când de memoria înaintașilor se alege praful. (*Mutu*)
- Și America a progresat importând creiere. (*Un patron de zahana*)
- E la muntea cocoșului cum poți să trăiești bine în țara noastră. (*Un găinar*)

Mihai Frunză, Brăila

PĂRINȚI, AVEȚI GRIJĂ DE TALENTUL COPIILOR DUMNEAVOASTRĂ!

Aventuri la gărlă

Copilul Vicențiu Dosoftei a mers la gărlă cu alți tovarăși de joacă din sat - o gărlă folosită de localnici mai ales pentru spălat covoare și autoturisme sau pentru vărsat în ea resturi menajere. Pe când se bălăcea în apa până la genunchi, copilul s-a înecat cu un cotor de măr pe care îl ronțăia și a ieșit imediat pe mal, tușind. Din pricina unor babe surde și suficient de stupide, știrea că micuțul s-a înecat la gărlă a făcut ocolul întregii localități, ajungând și la urechile părinților săi. După nici cinci minute, copilul s-a întors acasă necăjit că își pierduse un pantof. Revederea cu părinții a fost fericită, iar dintre babele descrise mai sus, pregătite deja pentru pomană, două au leșinat iar celelalte au luat-o la fugă, bănuind că micuțul e vârcolac, mort-viu, vampir sau Ucigă-l Toaca.

De ce e bine că Sfântul Gheorghe a învins balaurul și nu invers

Sfântul Gheorghe a rămas în istorie pentru că a biruit balaurul. Dacă balaurul n-ar fi existat, Sfântul Gheorghe ar mai fi biruit o laie; cum balaurul a existat, biruința Sfântului se sărbătorește și astăzi, după atâtea veacuri. Se sărbătorește și la noi, în România...

Vă dați seama ce bine este că în lupta dreaptă a câștigat Sfântul Gheorghe și nu balaurul? Dacă n-ar fi fost așa, nu l-am sărbători pe Sfântul Gheorghe, ci pe balaur. Ia gândiți-vă: aveți cunoscuți cu nume de Gheorghe, George, Gică, Ghiță, Gigi, Gelu, Geo, care să dea de băut? Păi, cam da! Dar câți amici pe care să-i cheme Balaur aveți?

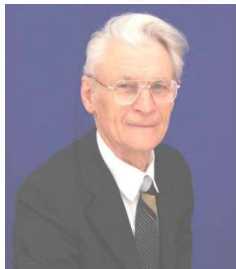
Medicina la îndemâna oricui” - emisiune radiofonică

- Bună ziua, dragi ascultători. Tema ediției de astăzi este una incitantă: operația de apendicită la îndemâna oricui! Și dumneavoastră vă puteți opera dacă urmați întocmai sfaturile noastre. Luați un cuțit ascuțit. Căutați-vă partea dreaptă a burții. Nu, nu acolo, ceva mai jos, mai jos, mai jos... Așa, fie, e bine acolo, să zicem. Spălați zona cu spirt. Frecați bine, bine... Așaaaa! Luați cuțitul și tăiați... Gata, destul! Curge? Nu-i nimic, aduceți o cârpă și frecați covorul, că pătează. Deci, băgați mâna înăuntru... Dacă nu v-ați spălat pe mâini înainte, mergeți acum. Boon! Să revenim: deci, băgați mâna stângă și pipăiți până dați de apendice. Dacă vă gădilați la ficat, nu râdeți, abțineți-vă. Mai la stânga, mai la stânga, acum mai jos, da, ăla-i! Apucați-l cu grijă între două degete și țineți-l așa. Urmarea, săptămâna viitoare, la o nouă întâlnire cu medicina pentru toți!

Cip Ieșean

Booklook nr. 73 pg. 54

UN EPIGRAMIST INTRĂ ÎN ISTORIE

TÂNĂRUL INCOMODAT

Părinte sau educator –
Aceștia nu îl lasă-n pace,
Dar nu gândește cum ar face
Să nu se simtă... lipsa lor.

MURIBUNDUL ȘI BIROCRAȚIA

Atârnă viața de-o țidulă...
Salvarea ta, să și-o asume,
De-ajungi la doctor, nu-i destulă
„Trimiterea” în... altă lume.

GURA LUMII

Admirându-i frumusețea
Poate m-am lăsat sedus:
Mândra-mi toacă tinerețea,
Lumea zice că... mi-s dus.

Ioan Șiman, Baia Mare

EPIGRAME CONSTRUITE INGINEREȘTE

COMEMORARE

La cuviosul parastas
Pentru iubitul soț plecat,
Avea atâta jale-n glas,
Că și amantu-a lăcrimat!

SCUMPA NOASTRĂ MARE!

După unșpe luni de trudă,
Pe acei cu dor de ducă,
Marea Neagră nu-i mai udă,
Ci, de-a dreptul, îi usucă!

ȚĂRANI ȘI... ȚĂRANI

Situația-i hilară
Și nu poți s-o ocolești:
Nu-s atâți țărani în țară
Câți trăiesc în București.

DUPĂ NUNTĂ

De cum nuntașii se retrag,
Înalță soțioara steagul,
Nici n-a trecut-o bine pragul
Că a și pus picioru-n prag!

NEAM DE NEAM, NEICĂ!

Suntem neam de bună spiță,
Dovedit de mii de ani:
Pentru-o simplă mioriță
Trebuie trei ciobani.

SCHIMB "ECHITABIL"

Schimbu-a fost deosebit,
Noi am dat la ruși teazaur
Și, în schimb, ne-am procopsit
Cu o "epocă de aur"!

DEȘTEAPTĂ-TE, ROMÂNE...

Spun unii, mai bețivi, în șoapte,
Că nu-i oricum de ne-om trezi
În ceasu-al doișpelea din noapte,
Sau ceasu-al doișpelea din zi!

GREIERELE

Cântăreț, talent nativ,
Cu o voce de valoare,
Dar exemplul negativ
Pentru clasa muncitoare.

Laurențiu Ghiță, București

DIN BUZĂUL LEGENDELOR

IN VINO VERITAS

Adevărul, bag de seamă,
E un caz paradoxal:
Stă-n bardace jos, în cramă,
Prea puțin în tribunal.

AMĂGIRE

Fugăriți, cu saci-n spate,
Când priviră înapoi
Își dădură iute coate:
- Vezi, poliția-i cu noi!

COCHETĂRIE

Adusă la radiografie
Bolnavă, suspinând ușor,
Ceru neapărat să-i fie
Și poza asta... tot color.

TRANZIȚIA

Nu știu care-i e menirea,
M-am rugat și la Înaltul,
Dar observ că-i moștenirea
De la un guvern la altul.

1 APRILIE

Pe guvernanți eu îi cunosc
Și am ajuns să-i înțeleg:
Mă păcălesc un an întreg
Și numai astăzi recunosc.

Mihai Sălcuțan, Buzău

ÎN LOCUL METRULUI ANTIC, COTUL PROZODIC

CHESTIONAR DE SATISFACȚIE

De-l întrebi: "Cum e la mare?",
Pe bărbatul însurat,
Îți răspunde la-ntrebare:
"Stau ca prostu', pe uscat!"

CONSTATARE

Aleșii noștri dau un semn,
Și asta-mi dă curaj:
În țară, încă, este lemn,
La dâșii în limbaj.

REFUGIU

Simțind că soarta-i compromisă
De tot ce-a scris în „anii grei”,
S-a angajat în presa scrisă,
Să nu ajungă-n gura ei.

COGITO ERGO SUM

Îmi pun, în funcție de stare -
Ca omu' - câte o-ntrebare,
Dar simt că-s afectat profund,
Când mă întreb și nu-mi răspund.

COINCIDENȚĂ

E isteată, frumoșică
Și din multele femei,
Ea se bucură că pică
Ziua lui... de ziua ei.

CONDUCĂTORILOR NOȘTRI

Mă rog - ca tot săracu',
Trecut prin multe șocuri -
S-ajungă toți la dracu'...
Dar nu mai are locuri!

CONSECVENȚĂ

Mă bazez pe cele zise,
Am idei la care țin,
Am principii, am și vise,
Însă nu prea le rețin.

Grigore Cotul, Bistrița

EPIGRAME DE TOT RÂSUL

ȘI TU, BRUTUS?

Plagiarii vor fi dat cu
Ce, de-o au acum la mână,
Încât iese contra CNATDCU
Și-Académia Română?!

PENTRU A ASIGURA CALMUL

Îi luăm cu-nctinelul:
Pe seniori – cu covrigelul,
Pe cei juni – cu sălărelul,
Pe aleși – cu ciolănelul...

NU MAI EXISTĂ MĂSURI DE PREVENȚIE?

Doct, ministrul glăsuie cu tact
Despre-o situație latentă.
Niște nechemați, nemăsurat,
I-întrează că-i inexistentă.

Leru Cicoare

SĂ NU RESPIRI ÎN LIMBA TA MATERNĂ??!

Să nu vorbești în limba ta, străina,
Materna-i alta, zice-o lege jimbă.
Dar la război barbar, în Ucraina,
Viața să ți-o dai în care limbă?

CE NADĂ-MBĂTĂTOARE ÎL MOMEȘTE?

Pentru mulți demult nu-i un mister
Ce primar își gată pălărie:
I-au făcut ei dîtai minister
Și n-or fi în stare-o primărie??!

TENISMENELE I-AU MAI DEVOALAT O VULNERABILITATE

Las' că l-au stors ca lămâiul,
Dar au constatat, abile,
Că fragil i-i și călcâiul,
Și tendonul – lui Ahile.

Nicolae Crihăneanu

SONETISTUL SATIRIC

DIN NEAM ÎN NEAM

Din neam în neam ne cotropesc alcoolici
Panoramând aceleași constelații,
Fără timonă-n marea de ovații
Ce se grăbesc ca bântuiți de colici.

Aplatizați în terne corporații
Puțin ateți și mai puțin catolici,
Forcepsuiți din anticii bucolici
Din veac ne urcă-n furci de timp și spații.

Înfipți în răspopite catalige
Ostracizează minți și sentimente,
Iar clipa ce ne doare și ne frige

O pârjolesc pe-un rug de clasamente,
Și-n loc de sânge vin să ne irige
Cu seva strânsă în lozinci demente.

SE SURPĂ ȚĂRMUL

Se surpă țarmu-n șubrede ruine
Rănite umbre eșuează-n plase,
Ilaie bat penițe urduroase
Ce-or proslăvi cocote masculine.

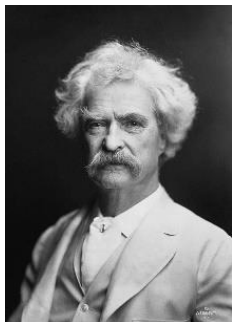
Vârtej de scrum cu gesturi languroase
De caracter dezbracă pe oricine,
Pe coapse dorm tic-tacuri hialine
Hiene coc tratate belicoase.

Pitice minți își ofilesc colinda
Înscrisă-n zodii, prohodită-n lavre,
Zadarnice regrete sparg oglinda

Ce-a zămislit tirani, lachei și javre...
Iar cerul drămuiește și merinda
Ce va hrăni o lume de cadavre.

George D. Piteș, Cernavodă

SFATURILE LUI MARK TWAIN

*N-am asistat la înmormântare, dar am trimis o scrisoare amabilă în care am spus că sunt de acord cu ea.

*Există trei lucruri pe care o femeie poate să le facă din nimic: o pălărie, o salată și o ceartă între soți.

*Nu e bine să fii obligat să alegi între Rai și Iad. Prieteni buni găsești în ambele locuri.

*"Clasică,, O carte pe care toată lumea o apreciază, dar pe care nimeni n-o citește.

*Parlamentarul nu este decât un infractor de rând care face legi în perioada când nu stă în închisoare pentru vreo crimă de drept comun.

*Frica de moarte este provocată de frica de viață. Un om care trăiește din plin

*Prima parte a vieții presupune o capacitate de a te bucura de viață fără a avea și șansa, a doua parte a vieții îți aduce șansa, fără a avea însă capacitatea de a te și bucura.

*Pot trăi două luni de pe urma unui compliment bun.

*Cine nu a iubit animalele, înseamnă că a trăit degeaba.

*Dacă ne gândim că toți suntem nebuni, atunci s-a lămurit viața.

*Ridurile ar trebui să fie dovada tuturor zâmbetelor adunate într-o viață.

FALSTAFF DIN OCOLUL CÂMPULUNGULUI MOLDOVENESC

RONDELUL CRAMELOR ASCUNSE

Regret, dar nu pot spune unde,
Prin Câmpulung Moldovenesc,
Petrec când soarele se-ascunde
Cu vin pietros, mănăstiresc.

Golesc mereu cupe rotunde
Și vinului mă spovedesc,
Regret, dar nu pot spune unde,
Prin Câmpulung Moldovenesc.

Dar veșnic nu mă pot ascunde,
După răsfățuri petrecute
Ființa mea-n casă pătrunde
Și-atunci nevasta-mi spune: Du-te!

Regret, dar nu pot spune unde.

ÎNTÂMPINARE

Te-ntâmpin minunată toamnă,
Că vii mereu, strict anual
Purtând mantia ta de doamnă
Înspre multicolorul bal.

Și exprimându-mi bucuria
De a te fi-ntâlnit din nou,
Te văd etalând bogăția
Pe al naturii vast tablou.

Și-aș năvăli ca altădată
Spre turburele și spre pastramă,
Când nările mi se desfată
Cu-arome sfinte dinspre cramă.

Dar sunt curtat de-o hepatită,
Mai am și o gastrită nouă
Și-o pensie cam nesimțită.
Abia o simt o zi sau două.

**Constantin Tiron,
C-lung Moldovenesc**

DISCURS PENTRU SĂNĂTATEA PĂDURII

- Domnilor, ne-am adunat azi aici pentru a analiza situația din domeniul pădurilor și apelor și să stabilim programul de reformă și restructurare în acest sector. În prezent, situația este dezastruoasă, domnilor, nu se mai poate tolera, am ajuns la capătul răbdărilor! Noi înțelegem că nu există pădure fără uscături dar, la noi, din cauza uscăturilor nu se mai vede pădurea. În primul rând, se constată, mai ales în ultimii ani, un consum exagerat de material lemnos la nivel național. Fenomenul a început încă din anul 1990 când, pentru mineriade, oamenii adâncurilor au confecționat mii de ghioage, băte și ciomege, pe care le-au utilizat în vederea trecerii cât mai repede la democrație. Apoi, se constată că din ce în ce mai mulți români, mai ales din rândul șomerilor, taie, zilnic, frunze la câini, distrugând astfel patrimoniul silvic. Mai mult decât atât, după Revoluție au apărut foarte multe cozi de topor, iar politicienii noștri folosesc, din ce în ce mai des, un limbaj de lemn. De altfel, trebuie să precizez, domnilor, că, în Parlament, senatorii și deputații stau „de lemn Tănase”, iar singura lor legătură cu patrimoniul forestier e că, deseori, la ședințe, dorm... buștean. Însă cel mai mare consum de material lemnos s-a înregistrat după alegerile din 1996 când s-a constatat că milioane de români, încântați de promisiunile electorale, au „luat țepă”... După cum vedeți domnilor, în pădurile noastre se fură ca-n codru. Nici perspectiva nu este mai bună. Deși astăzi din ce în ce mai mulți români ard gazul, se preconizează că lemnul va fi în continuare materialul cel mai utilizat. Astfel, prognoza pe următorii ani ne arată că românii vor ajunge la lingura de lemn și chiar la... sapa de lemn. Deasemenea, va crește foarte mult consumul de cruci și sicrie pe cap de locuitor... Doamne ferește, să batem în lemn căci, dacă vom continua așa domnilor, vom ajunge să fie pus în pericol până și... arborele nostru genealogic.

- Domnilor, nici cu fauna pădurilor noastre nu stăm mai bine, domnilor. De când putea a fost preluată de niște vulpoi bătrâni, leul nostru a slăbit, s-a jigărit și e pe cale de dispariție, deoarece a fost atacat permanent de șacalii și hienele economiei de piață, în ciuda faptului că FPS-ul, în cadrul procesului de privatizare, a luat mereu... „partea leului”. Se constată, de asemenea, că păsările noastre de noapte au devenit, după Revoluție, păsări călătoare și au părăsit meleagurile natale, migrând spre alte țărâmurii mai calde: Turcia, Bulgaria, Italia etc. În domeniul apelor, situația este și mai tulburătoare. Au apărut în ultimii ani foarte mulți „rechini” autohtoni, dar și exotici care devorează pur și simplu fauna indigenă, perturbând echilibrul ecologic, și așa destul de fragil. De asemenea, de nouă ani de zile pescuim în apele tulburi, iar populația din ce în ce mai săracă, tace... chitic. Au apărut foarte mulți „pești” mai ales de culoare, care fojgăie prin fața hotelurilor din marele orașe. Constatăm că la noi toate sunt lăsate în coadă de pește, iar preferința românului este... somnul. În ultima perioadă, se observă că a crescut foarte mult consumul de apă, deoarece politicienii și guvernarea noastră se spală prea des pe mâini, mai ceva ca Pilat din Pont, iar toate speranțele noastre s-au dus pe apa Sâmbetei (și a Duminicii).

- Domnilor, cu toate acestea, nu trebuie să ne pierdem optimismul. Dar nici nu trebuie să ne îmbătăm cu apă chioară. Trebuie să asanăm mlaștina în care, din păcate ne zbatem de câțiva ani și să ne gândim că, pentru guvernul nostru se potrivește mai mult ca niciodată vorba înțeleaptă a românului: „Peștele de la cap se mpute” și „Apa trece, bolovanii rămân”.

Ioan Moraru, Galați

DIN PĂCATELE LUMII – AVARIȚIA

AVARUL

Zgârcitul nu se-nsoară
Acceptă celibatul.
Ar prefera să moară
Decât să-mpartă patul!

Sorin Beiu

UNUI AVAR

Cugetând cum vremea trece,
Banii albi i-aduni în salbe,
Ca să ai cu ce petrece
Zile negre și nopți albe!

Vasile Dorneanu

PE MORMÂNTUL UNUI AVAR

Groază de adâncul gropii
Nu i-a fost lui Gicu, dar
N-a voit să dea măcar
Nici atâta: ortul popii!

Ion Ionescu-Quintus

PE MORMÂNTUL UNUI AVAR

Mai groaznic decât Mărunțelu,
În marea-i arghirofilie,
Și-a cumpărat un loc la Bellu
Și-i trist că nu-l dă cu chirie!

George Ranetti

EPITAF UNUI AVAR

Moartea când veni, flămândă,
Sufletul ca să i-l ia,
Zise: - Tot nu-mi trebuia,
Ia-! Dar cât îmi dai dobândă?

Leonida Secrețeanu

UNEI ZGÂRCITE

Ce folos că e bogată!
Când îi ceri ceva îngheață!
Ea, de dat, n-a dat vreodată
Decât fiului ei viață!

Dumitru Bartolomeu

ARE-O FIRE...

Are-o fire minunată
Strălucitul meu amic:
Nu refuză niciodată
Însă nici nu dă nimic!

Tudor Arghezi

AVARUL ȘI TÂNĂRA LUI SOTIE

Agonisind, ei fac avere:
El tot strângând de ani și ani
Transformă banii în plăcere;
Iar ea plăcerile în bani!

Cornelius Enescu

AVARUL

Nu știu cum să vă explic,
Dar e-al naibii de avar:
Nu dă, domnule, nimic,
Nu dă nici din cap măcar!

Gheorghe Grosu

AVARUL

Un avar se dovedește
O ființă nefirească,
Ce de toate se lipsește
Ca... nimic să nu-i lipsească.

Virgil Scărlătescu

UNUI AVAR

Nu e zi să nu se plângă
Că-i pândit, că e furat.
Și, deprins mereu să strângă,
Strânge pietre la ficat!

Octav Sargețiu

PE MORMÂNTUL UNUI AVAR

Plecat din viața efemeră,
Hrănește viermii subterani;
Priviți-! După-atâția ani,
E prima masă ce-o oferă!

Virgiliu Slăvescu

CULMEA ZGÂRCENIEI

Acel ce azi din lume pleacă
A fost atâta de avar,
Că a cerut să i se facă
Și parastas cu dar!

Sorin Beiu

Selecție de Mihai Haivas

MAGUL DIN LIVEZILE NORDULUI

ÎNGRIJORARE

Ori ești bărbat, ori ești femeie,
Ca să găsim plăcerii cheie
Avem cu toți un mare hop:
Bogat să fii sau interlop!

DESCOPERIRE

Știrea-i bine să o știți:
Stau de-acum, în orice țară,
Cei de lene stăpâniți
Căci au „gena sedentară”!

SCHIMBARE DE CURENȚI

Înainte, comunismul
Se mișca spre Vest din Est;
Omul și-a schimbat chimismul:
Seva curge dinspre Vest!

ATENȚIE, BĂRBAȚI!

Atunci când sărutați o Evă,
Luați și hidrocarbonați,
Căci va urma, a voastră sevă
Și pe la doctori s-o tratați!

PUTIN

Corpul dacă i-e deschis,
Nu găsești nimic uman;
Sufletul îi este-nchis
Într-un ger siberian.

FEMEIA „HAPSÂNĂ”

Prin sărutul înfocat,
Lăcomia e deplină:
Vrea să stoarcă din bărbat
Toată seva masculină.

TOT MAI MULȚI...

Zilnic, zilnic demonstrează
Că sunt plini de-ambiiție:
Calea-și țin tot necurmată,
Cuceriiți de-adiție!

RUSUL

Mereu el este pe afix,
Având, spre lume, datorii;
Egoul său e un hățiş
Prea invadat de bălării.

FUGA DUPĂ FOLOASE

Azi, o intensă alergare
A devenit, de mult, truism...
Se caută cu disperare
Certificat de eroism.

VIATĂ ÎN PERICOL

Mulți incubi apar la noi
Ce-aduc Iadul pe pământ;
Sigur vom rămâne goi
Fără Iutul nostru sfânt!

SOLUȚIE SALVATOARE

La otrăvuri distilate
C-o propunere eu vin:
Să le aruncăm pe toate
Și să bem atât: doar vin!

NEOMARXISM

Lumea, iute-și pierde cheia...
Trece-n câmpul misogin,
Fi'ndcă, iată, azi femeia
Este doar trup cu vagin!

NOAPTEA

Somnul fi-va invadat
De incubi, intrați în noi:
Șterg și cerul înstelat
Și duc omul în noroi!

Constantin Profir

UN EPIGRAMIST PROLIFIC

DEZAMĂGIRI ÎN DEMOCRAȚIE

La început noi am gândit
C-acel ales e om cinstit,
Dar mai apoi am priceput...
Ce prost gândeam la început.

SCHIMBĂRI CLIMATICE

Căldura e dogoritoare,
Pământul frige ars de Soare,
Iar perspectiva-i și mai sumbră,
Căci mulți îi fac degeaba umbră.

VEDETE CINEMATOGRAFICE

Deși-i ceva de necrezut,
Și azi avem actori români
Cu doar un singur film făcut
Și-acela sigur... la plămâni!

CONSTATARE SUMBRĂ (amf)

Atunci când ajungi în etate,
Se-ntâmplă un grav fenomen:
Poți „da o femeie pe spate”
Dar numai cu gel Voltaren!

EVOLUȚIA INFLAȚIEI

Azi merg la piață tot mai rar,
Căci prețurile se întrec;
Mă uit la marfă-n galantar
Și plec!

DEZILUZIE

Acum și-a dat mai bine seama
Și sigur a-nțeles, că el
Nu e tangent cu Epigrama
Ci mai degrabă... paralel!

ROMANTIC (anapestic)

Când pe plajă tu stai și și e bine,
Eu îți simt mai intens răsuflarea
Și nu știu ce îmi place la tine:
Loțiunea, nisipul sau marea?

RUGĂCIUNE

Pe cei ce țara ne-au furat,
Considerând că sunt deștepți,
Tu iartă-i, Doamne, de păcat
Și ia-i în „lumea celor drepti”!

CALITĂȚI DE AMANT

E un bărbat chiar foarte bine:
Înalt, frumos, manierat,
Exact așa cum se cuvine
Și pe deasupra... însurat!

SOLUȚIE SALVATOARE (amf)

Fiindcă nimic nu-l doboară,
Românul, mereu iscusit,
Renunță acuma la cioară
Și umblă cu părul vopsit!

ELECTORALE (dactilic)

Multe promit în campanii,
Vrând să-și adjudece votul;
Uită urgent mitomanii
Dacă vom pune iar botul.

BUNĂSTARE

Pensiile, bunăoară,
Cresc în ritm amețitor
Chiar în fiecare seară
Însă... la televizor!

UNUIA CE SE VREA ACTOR

Când pe scenă el pășește,
Este clar și evident,
Mai nimica nu-i lipsește,
În afară de talent!

Vasile Bordanu, Prăjeni, Iași

Una din sirenele văzute de Ulise... Cea care l-a și îngrozit de moarte!

Într-adevăr mașinile electrice nu sunt poluante!

A photograph of an asphalt road with a white dashed line. In the center, a shovel is stuck vertically into a hole that has been dug into the pavement. The shovel's head is buried in the hole, and its handle extends upwards. The background shows a grassy embankment.

**PEISAJ FUTURIST
CU LOPATĂ**